CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"AND THEY WERE ALL FILLED WITH THE HOLY GHOST." Acts 2:3

MAY 30th, 1958 - No. 348 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

13th YEAR OF PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

GRIEKENLAND IN GEVAAR

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Een zeer bekende Franse schrijver sprak eens: De wetenschap wordt gemaakt door het denkend verstand. De geschiedenis evenwel wordt beheerst door gevoelens, door hartstochten en sentimenten.

Als dit ooit betrekking heeft op een volk, dan wel op het Griekse. Vanaf de grijze oudheid ziet men de Grieken optreden, niet gedreven door het nuchtere verstand, maar door hartstocht. Door hartstochtelijke verering van de vrijheid, door een allesbeheersende liefde voor de geboortegrond, door de overweldigende adoratie van de eigen beschaving ten onzichte van de cultuur der barbaren. Het zuivere nuchtere denken moest het dwaasheid vinden, zich te willen verweren tegen de overmacht der Perzen, moest het waanzin vinden het probleem der burgervrijheid aan de orde te stellen, toen de vijand voor de deur stond; moest zich achter onmacht verbergen toen het krijgsbedrijf der Grieks-Macedonische legers onder Alexander de Grote het gehele Oosten met zijn duizendjarige cultuur had opengestoten voor de invloed van het westen; de Griek, voortgestuwd door de emotie deed anders en triomfeerde. Meermalen anders dan men misschien zelf had verwacht, maar de overwinning was aan zijn zijde.

En wat deed de Griek anders, toen in het najaar van 1940 de grote Italiaanse legermacht zich op zijn grenzen wierp van uit het reeds overweldigde Albanië? Ook toen zou de rede, het nuchtere verstand, hebben aangespoord tot een compromis. Maar Griekenland stelde zich manmoedig te weer. En tot ieders verbazing wist het niet alleen de vijand terug te drijven over zijn grenzen, maar het dreigde zelfs het Italiaanse leger in de zee te jagen. Eerst de overweldigende strategie der Duitsers gesteund door de Bulgaren, bracht Griekenland ten onder.

Eerste Christenen

Het spreekt nu vanzelf, dat dergelijke door gevoelens gedreven daden in staat zijn weerklank op te roepen in de harten van anderen. De helden van Marathon zijn bij alle cultuurvolken gelijkelijk geliefd. Het fiere woord van Leonidas bij de verdediging van de pas van Thermophylae is nog steeds in staat de gemoederen der toehoorders in beweging te brengen. En deze ontroering leidt tot sympathie, tot medegevoel, dat gemakkelijk overgebracht wordt op hen, die zich op het ogenblik met de naam van Grieken sieren.

Het is dan ook geen wonder, dat een staatkundige gebeurtenis, als een algemene verkiezing in Griekenland, meer indruk maakt op het westen dan bijvoorbeeld een stembusstrijd in Bulgarije. Toch weten wij heel goed, dat hetgeen zich thans het Griekse volk noemt geenszins is gelijk te stellen met zuivere afstammelingen der Griekse stammen, wier cultuur mede de grondslag vormt van het gehele westerse denken. Maar ze zijn er toch niet los van te denken.

Te meer, omdat daar in het huidige Griekenland, het eerst de evangelieboodschap in Europa werd gebracht. Athene en Korinthe zijn hoogtepunten geweest in de zendingsreizen van Paulus. En de levendige herinnering aan die christelijke grondslag van de levensbeschouwing, ook van de tegenwoordige Grieken vindt men zo eenvoudig, maar ook zo zinrijk weergegeven in de aanhef van de Griekse constitutie, waar wij lezen: In naam van de heilige Drieënheid, die één in wezen is en ondeelbaar .... En in artikel 2: De orthodoxe kerk van Griekenland, die als hoofd erkent onze Here Jezus Christus, is in de leer verenigd op een wijze, die geen scheiding toelaat, met de grote kerk van Constantinopel en met elke kerk, die Jezus Christus zuiver belijdt, en die evenals zij onwrikbaar verbonden is aan de apostolische geloofsbelijdenis en de besluiten der synodes en aan de heilige overleveringen ....

Gevaarlijke positie

Dat zijn wel zeer duidelijke uitspraken, die men in de westelijke constituties mist. Niettemin komen in ditzelfde hoofdstuk ook bepalingen voor, die minder aantrekkelijk zijn. Bijvoorbeeld in artikel 1. De heerscnde godsdienst in Griekenland is die van de oosters orthodoxe kerk. Elke andere godsdienst is toegelaten en de uitoefening daarvan is vrij onder de bescherming van de wet. Maar het is niet geoorloofd aanhangers te werven onder de leden van de heersende kerk en ieder ander optreden tegen deze kerk is verboden.

En in artikel 2 leest men nog, na hetgeen reeds is aangehaald: De heersende kerk bestuurt zich zelf. Zij oefent haar souvereine rechten uit, onafhankelijk van elke andere kerk. Zij wordt bestuurd door een heilige synode, die is samengesteld uit bisschoppen. De dienaren van elke godsdienst, zijn evenals die van de heersende kerk onderworpen aan het toezicht van de staat.

De tekst van de heilige schriftuur blijft onveranderd. Het is streng verboden deze te vertalen in een andere tongval zonder de voorafgaande goedkeuring van de Griekse kerk, wat bevestigd moet worden door de grote krek van Constantinopel.

Natuurlijk is dat alles alleen verklaarbaar uit het feit, dat men hier geen scheiding kent van kerk en staat, zoals dat in het westen gebruikelijk is. Meer dan vijf en negentig procent van de bevolking behoort dan ook tot de Grieks orthodoxe kerk. De godsdienstige tradities zijn algemeen zeer sterk, wat men bijvoorbeeld terstond merkt als men een viering van de goede Vrijdag meemaakt.

In dit land met zulke sterke godsdienstige tradities vindt men echter een sterke infiltratie van het communisme. Dit is niet alleen van betekenis voor Griekenland zelf, maar voor de gehele verdediging van het westen. Immers Griekenland behoort tot de Noord Atlantische verdragsorganisatie. In de eerste periode van deze verdedigingsorganisatie concentreerden zich de aanvallen van Rusland op het midden van het front, op Berlijn en op Tsjecho Slowakije. Thans heeft men meer aandacht op de vleugels, voor de gebieden in het hoge noorden en op de landen langs de Middellandse zee. Daardoor is de positie van Griekenland zo van gewicht. Indien dit aan het communisme ten prooi valt, ligt het gehele Balkanschiereiland als een punt naar het zuiden gericht, om het communisme uit te dragen naar Afrika en naar het Midden Oosten, omdat Boelgarije, Roemenië, Albanië alle drie reeds communistisch zijn en Joegoslavië in wezen ook. Maar ook anderszins is deze toenemende macht van het communisme van gewicht. Indien een land met zulk een sterke godsdienstige inslag niet in staat is de ideologische besmetting van het communisme tegen te houden, tekent dit wel de hoogst gevaarlijke toestand. Vandaar dat men de politieke ontwikkeling, zoals die uit de verkiezingen blijkt, zoveel belangstelling heeft getrokken.

Eigenaardige democratie

Nu heeft Griekenland in onderscheiding van bijna alle Europese staten een constitutioneel monarchale regeervorm. In 1951 is de laatste wijziging in de grondwet aangebracht. De belangrijkste bepalingen zijn echter van 1911. Vroeger had men een tweekamerstelsel aangenomen. Thans echter is de volksvertegenwoordiging niet in kamers verdeeld. Dat geeft natuurlijk een schone gelegenheid aan uiterste partijen om hun zin door te drijven en conflicten op te roepen tussen regering en volksvertegenwoordiging. Ook is het kiesstelsel zeer eigenaardig en bijzonder geschikt om de sterkste partijen nog meer zetels te geven en de zwakke partijen liefst helemaal uit de volksvertegenwoordiging te verdrijven. Er is namelijk evenredige vertegenwoordiging. Men bepaalt dus een kiesdeler en wijst zoveel zetels toe aan de verschillende partijen als men de kiesdeler heeft verkregen. Maar bij de restzetels gaat men anders te werk. Voor de toebedeling komen dan alleen in aanmerking de partijen, die het tot vijf en twintig procent hebben gebracht. Enigszins gelijkt dit systeem op de methode van toewijzing, die men in Italië en Frankrijk toepast, omdat men ook daar werkt met een partij of een partijgroepering van bepaalde sterkte.

Het gevolg is, dat men soms een aantal zetels voor de grote partijen ziet, die ver uitgaan boven het percentage stemmen, dat op de lijst is uitgebracht. Van de driehonderd zetels van de volksvertegenwoordiging kreeg de partij van de huidige minister-president Karamanlis niet minder dan 162 zetels. Maar door bedanken was dit aantal terug gelopen tot 153, dus amper de meerderheid. Vandaar dat men was overgegaan tot kamerontbinding, omdat het kabinet meende, dat de samenstelling van de volksvertegenwoordiging niet meer beantwoordde aan de wensen van de kiezers. Voor een belangrijk gedeelte werd dit veroorzaakt door de kwestie Cyprus. Een groot gedeelte van de kiezers had aanvankelijk grote bezwaren tegen de staatkunde van de regering, omdat men meende dat Griekenland de verzetsbeweging op Cyprus niet voldoende krachtig steunde. Thans was echter die ontevredenheid wat geluwd en zo zou de regeringspartij er wat beter voor komen te staan. Deze voorspelling is dan ook wel uitgekomen. Het is namelijk zo, dat de regeringspartij geklommen is tot niet minder dan 173 zetels.

Kansen voor communisme

Deze radicale partij is geheel op het westen georienteerd en als zodanig is het grote aantal stemmen dan ook van grote betekenis in de strijd tegen het communisme. Evenwel staat daar tegenover dat de communisten zeer sterk in betekenis en in aantal zijn gegroeid. Een eigenlijk communistische partij is het niet, want deze is in 1951 verboden. Zij heet dan ook slechts verenigde democratisch partij en heeft niet alleen communisten maar ook links progressieven onder haar leden. Natuurlijk zijn er ook nog liberalen, maar deze zijn bij de jongste verkiezingen zeer sterk achteruitgegaan. De liberalen hadden een goede zeventig zetels, maar waarschijnlijk halen ze thans niet meer dan vijf en dertig zetels. Bovendien is er een grote slachting aangericht onder de kleine partijen, zodat deze bijna allemaal van het toneel zijn verdwenen, terwijl er in 1956 nog zes en twintig aan de verkiezingen deelnamen.

Daartegenover zijn de communisten van achttien op bijna tachtig zetels gekomen. Dat betekent natuurlijk nog niet, dat ook het aantal stemmen met meer dan vier is vermenigvuldigd. De communisten hebben alleen thans gebruik kunnen maken van de andere stemmentoewijzing. Maar toch is er een zeer verontrustende groei. Voor een groot gedeelte is deze wel te verklaren uit een bijzondere oorzaak, namelijk de vestiging van raketbases. Men meent daar dat de oprichting van raketbases de oorlog naar Griekenland zal trekken en de vijand als het ware zal uitnodigen atoomaanvallen op Griekenland te doen ten einde deze ge-

(Vervolg op pag. 2)

AFWACHTEN

In dit nummer komen nog twee bijdragen voor in het kader van de C.L.A. discussie. Wij geloven, dat wij daarmee voorlopig voldoende aandacht aan deze zaak hebben besteed. Het probleem is thans van verschillende kanten belicht en bekeken en nu moet verder afgewacht worden, op welke wijze de C.L.A. als een zelfstandige organisatie haar weg zal gaan. Wij hebben geprobeerd, onze taak als Christelijk blad te vervullen, door aan het denken leiding te geven en gelegenheid te bieden tot het uiten van gedachten en meningen. Wij danken allen, die daaraan hebben meegewerkt door het inzenden van brieven en ingezonden stukken. Evenals voorheen hopen wij de ontwikkeling van onze Christelijke vakorganisatie met belangstelling te blijven volgen en daarvan ook in ons blad blijk te geven.

Red. C.C.

"SPECIALE CORRESPONDENTIE:"

Prof. Mr. L. W. G. Scholten aan C.C.:

Utrecht, 15 Mei 1958.

Geachte Redactie,

Toevallig viel mijn oog op Uw rectificatie op pag. 2 van het nummer van Calvinist-Contact van 25 April 1958. Uw eerste antwoord was onvolledig, evenals dat van de ambassade zoals U dat vermeldt. De zaak is zo: (hier geeft Prof. Scholten een uiteenzetting over deze materie, ongeveer gelijkluidend aan hetgeen wij inmiddels in ons nummer van 16 Mei op pag. 1 hebben gepubliceerd). Hij besluit zijn brief met de woorden: "Ik lees Uw blad steeds met veel genoegen en ik geef het door aan een Calvinistische Studentenvereniging.

Hoogachtend, Uw dw.,
(get.) L. W. C. Scholten.

Wij zijn Prof. Scholten zeer dankbaar voor zijn toelichting en vooral ook voor zijn hooggeleerde belangstelling voor ons blad. Mede namens duizenden Nederlanders in Canada mogen wij hem bij deze gelegenheid ook wel eens openlijk onze dankbaarheid betuigen voor zijn medewerking aan ons blad door de rubriek "De Vaart der Volken".

Red. C.C.

"His safety belt got stuck."

PRINS BERNHARD IN OTTAWA

Tijdens zijn bezoek aan Canada woonde Z.K.H. Prins Bernhard op 4 Mei een kerkdienst bij in de nieuwe Christian Reformed Church te Ottawa. Na de dienst werden door de predikant Dr. Paul G. Schrotenboer de kerkeraadsleden en Mrs. Schrotenboer aan de Prins voorgesteld. Bovenstaande foto, genomen door Betty Petrusma toont Prins Bernhard in gesprek met Mrs. Schrotenboer.

CANADA !

Wondrous and very sweet is our name. Canada! The very word is like a boy's shout in the springtime, is like the clamour of geese going north and the roar of melting rivers and the murmur of early winds.

Can we not hear the sound of Canada? Can we not hear it in the rustle of yellow poplar leaves in October, and in the sudden trout-splash of a silent lake, the whisper of saws in the deep woods, the church bells along the river, the whistle of trains in the passes of the mountains, the gurgle of irrigation ditches in the hot nights, the rusle of ripe grain under the wind and the bite of steel runners in the snow?

Have we not felt the texture and living stuff of Canada? Have we not felt it in the damp, springy forest floor, in the caress of the new grass upon our face, in the salt spray off Fundy or Juan de Fuca, in the hot sun of the prairies, in the beat of blizzards and the fierce surge of summer growth?

And the colours of Canada, those also have we seen. We have seen them in the harsh sweep of prairie snow, in sunlight and shadow vibrant across the heavy-headed wheat, in foaming apple orchards and in maple woods, crimson as blood, and in bleeding sumac by the roadside, and in white sails of schooners out of Lunenburg and in the wrinkled blue face of mountains. And we have smelled the clean, manly smell of Canada, in pine forest and settlers' clearing fires, and alkali lakes and autumn stubble and new sawdust and old stone.

Bruce Hutchison.

Hungarian Calvinists in Canada

On May 14th, at the B.C. Centennial evening of the Calvin Hungarian Presbyterian Church in Vancouver scrolls were presented to various churches, the Vancouver city council and the citizenship branch of the Dept. of Citizenship and Immigration. On the scrolls were the words of Matthew 25:35-36 used as follows:

THANK YOU

"For I was hungry and you gave [me food
I was thirsty and you gave me drink
I was stranger and you welcomed [me
I was naked and you clothed me
I was sick and you visited me
I was in prison and you came te [me."

The Refugees of the 1956 Hungarian Uprising.

The Capella Choir of the Lynden, Washington (USA) Christian Highschool, conducted by Robert Hoekstra presented a very nice program. This choir used to visit the Hungarian refugee camp at Abbotsford every Sunday night. Many speakers paid special attention to this fine choir. More than 200 Hungarian, American and Dutch Calvinists mixed freely and language difficulties did not bar a warm spontaneous friendship between them.

LEZERS SCHRIJVEN:

"Tot m'n vreugde vond ik Uw brief terug, maar te laat natuurlijk. Met de schoonmaak gaat het wel eens wat anders dan gewoonlijk. Ik stuur U nu 5 dollar, voor de postzegels aan ons verspild. Maar ik vond nog oude Contactkranten op zolder en toen dacht ik eens na en ontdekte, dat ons abonnement altijd op 1 Juli verloopt. Dat komt omdat onze eerste picnic 9 jaar geleden is en toen hebben we ons geabonneerd op C.C. Och wat een verschil bij toen. Maar toch, wat waren we blij met dat Hollandse krantje! En we willen het nog niet graag missen. Vooral Arie, daar is m'n man gek op, ja ik niet minder, hoor. Zeg dat maar tegen hem. Maar de kinderen willen ook graag een story, wilt U dat niet vergeten? Natuurlijk Engels. En waar blijven de recepten? Die eerste bladen stonden ze nog zo mooi in en die bewaar ik altijd. Nu ben ik voorlopig uitgepraat en ga verder met de schoonmaak!"

Met vr. gr.

Mrs. L.K. te E. (Ont.)

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL

S	T	R	O	P	■	B	A	S	E	S
C	R	O	N	E	■	E	V	E	N	T
R	O	U	E	■	F	L	I	N	T	Y
A	P	T	■	L	O	A	D	■	A	L
P	I	■	A	I	R	Y	■	H	I	E
S	C	A	R	A	B	■	H	A	L	S
■	■	S	C	R	I	B	E	S	■	■
C	A	P	H	■	D	R	A	P	E	R
A	R	S	■	A	D	A	R	■	F	O
E	C	■	C	L	E	W	■	E	F	T
S	A	L	O	O	N	■	O	M	I	T
A	D	O	R	N	■	A	D	I	G	E
R	E	A	D	E	■	S	A	T	Y	R

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

⑤

At last John is tired of his long walk. He is going back again to his own car. Maybe by now daddy and mom have slept long enough, and will let him dress.

It must be time for breakfast, at least, that's what his tummy keeps telling him. He goes through one car, another, two, three, four cars that look very much alike.

Now which one was HIS?

He looks puzzled and walks on slowly. How can he find out where daddy and mom and Dick and Marian are? Wait! That's an idea! Daddy always snores, so he is going to stop and peek, every time he hears somebody snoring. He tiptoes on, a little boy in blue-striped pajamas, lost on the long train....

Gggggrrrrrr-sheeee. Grrrrrr-sheeeeeee. Somenone really snores there!

Do you think it's daddy? John pushes the curtain a wee little bit aside, enough for one eye to peek. No, it is not daddy...

"What are you trying to do, young fellow? Don't you dare to disturb the passengers!"

— A big black hand grabs Johnny's schoulders, and turns him away from where he was peeking. The porter stands behind him, his face very cross.

All of a sudden John is a very small, very scared little boy. He almost cries. "I-I was looking for my dad and mom," he stutters, "but it was somebody else."

The porter smiles a little. "Hm, that changes the picture. Did you sleep in this car?"

"Yes-no-I don't know. I slept upstairs with Dick."

"Well, that does not get us any further. I'll check my list of passengers. What's your name?"

"Johnny Hake. I go to Quebec with daddy and mom and Dick and Marian."

The porter cannot find anybody by that name on his list. He says: "Come to my little room while I find out in which car you belong."

John sits down in a tiny little room. The porter gives him a chocolate bar.

"Here, you are probably hungry by now. Wait till I come back."

Off he goes, leaving Johnny munching his chocolate bar.

It seems a long time before he comes back. Look, there is a little ladder, just like the one Dick and John used to climb into bed last night. It must be fun to haul that ladder every time people want to go up or down. John would not mind being a porter for a week or two....

Ringggggg-rrrringggg. The noise is very loud in the small room. Rrrringggg.

Again and again the bell rings. People must want the porter to do something for them. But the porter is not here. Never mind, John will be the porter!

He takes the ladder out of the little room, and down the aisle. A sleepy face with a mop of grey hair looks down at Johnny from one of the upper berths.

— "This way, porter," calls a happy voice, and the sleepy face turns into a laughing one. It is — uncle Ed! Johnny hurries along with his ladder. Uncle Ed grabs it, and together they put it in the right place. Johnny is as proud as a peacock, when uncle Ed comes down in his bathrobe.

"Say, John, since when are you the assistant porter of this car?" he asks. John smiles and tells the whole story. Uncle Ed cannot help him, though. He teases: "Johnny, if you keep up this sort of thing, you'll probably travel to Spain, all by yourself, instead of going to Holland with dad and mom."

There comes the real porter, his friendly face one wide grin. "Boy, you are lucky. Your dad and mom did not even miss you yet; they were still asleep. Come on, I'll take you back. It's the third car down."

Uncle Ed calls: "See you after breakfast."

John follows the porter to his own car. He stops in the middle by number twelve. His strong arms lift John up, so he can open the curtains. "Now stay there for a while, young fellow. After all, it's only a quarter to seven". His big hand slaps John's bottom, just for fun, and he closes the curtains behind him. Dick is still sleeping. John curls up beside him. It's good to be back. The steady beat of the wheels makes him drowsy again, and believe it or not—after a moment John is sound asleep again.

(to be continued)

DE VAART DER VOLKEN

(Vervolg van pag. 1)

vaarlijke aanvalswapens op de Sovjets te vernietigen. Men meent nu, dat door de oprichting van deze aanvalswapenen te weigeren, Griekenland in een gunstiger positie zal komen. En de enige partij, die zich daar fel tegen verzet is juist de partij van de communisten, overigens natuurlijk niet uit pacifistische oogmerken.

Bovendien heeft men in Griekenland nog schrijnende armoede onder een groot deel van de bevolking. Men meent zelfs internationale hulp te moeten aannemen, om de achterstand in sociale ontwikkeling in te halen. Ook in dit opzicht is de stemmenwinst der communsten te verklaren, omdat deze partij zegt principieel tot een andere verdeling van eigendom te willen overgaan. Nu is inderdaad die sociale toestand zeer gevaarlijk. In andere Balkanlanden heeft men wel wijziging aangebracht in de verdeling van grondeigendom. Dat moet indruk maken ook op de Grieken. Men weet dat een agrarisch proletariaat een der gevaarlijkste vormen van proletariaat is.

Hulp en hulde

Misschien kan industrialisatie hier nog wat verbetering in brengen. Maar op het ogenblik is het aantal werklozen tot niet minder dan vijf en twintig procent gestegen. Men neemt zelfs aan, dat op een bevolking van acht en een half millioen het aantal maatschappelijk niet-zelfstandigen meer dan twee millioen bedraagt. Bij deze cijfers moet men natuurlijk in aanmerking nemen dat zij niet berusten op nauwkeurige registratie, maar meer op schatting. De Amerikanen zien deze moeilijkheden zeer goed in en hebben dan ook de laatste jaren belangrijke bedragen aan de Griekse regering afgedragen om het tekort aan te zuiveren. Het grootste gedeelte van deze financiële hulp wordt besteed voor de aanleg en oprichting van productieve middelen, om zo tegelijkertijd de nationale productie op te voeren. Ook in dit opzicht zijn de cijfers veelzeggend. Men past bijvoorbeeld in dit moeilijk te cultiveren land ook irrigatie toe, om de oppervlakte geschikt voor de landbouw uit te breiden. Zo heeft men ook in bepaalde streken landaanwinning toegepast.

Deze uitgebreide hulp, waartoe ook Engeland bijdraagt, zij het op meer bescheiden schaal, heeft nog een andere oorzaak, waardoor zij ten behoeve van het Griekse volk gemakkelijker gegeven wordt dan ten behoeve van andere volken.

Men is nog niet vergeten, dat van October 1940 tot aan het optreden van Joegoslavië Griekenland het enige land was dat de strijd tegen de asmogendheden, als bondgenoot van Engeland in het veld wist vol te houden. Daardoor is deze hulp aan Griekenland niet alleen een middel tot bestrijding van het communisme, maar ook een stille hulde aan de Griekse soldaat, die zoals wij die eens in een verzameling van Griekse caricaturen uit de tweede wereldoorlog zagen afgebeeld, strijdend in de bergen van Albanië tegen het Italiaanse fascisme dat land wist te verslaan met niets anders in de hand dan een stuk brood en een paar olijven.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.
for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Het is alweer een tijdje geleden, dat wij elkaar ontmoet hebben en dat spijt me oprecht. U zult echter niet boos op me zijn, als U hoort, dat mijn kroost een rijtje voorjaarsziekten heeft afgewerkt en dat nog wel om de beurt. Het leek wel of er geen "germ" in de buurt kon rondzwerven op hij kwam bij ons op bezoek. Momenteel blaken we weer van gezondheid en zo kom ik vanavond weer bij U om ons gesprek voort te zetten in de hoop, dat U tussen Uw werk in huis en tuin nog een kwartiertje over hebt.

Herinnert U zich nog waarover we het de laatste maal gehad hebben? We bespraken onze verhouding tot de Canadezen, het verschil tussen hun instelling en de onze en hoe moeilijk het voor ons is om hen werkelijk te bereiken. We hebben samen duidelijk gezien, dat de moeilijkheid ook gedeeltelijk bij ons schuilde. Pas onze kleinkinderen zullen volkomen los van het oude land zijn en het zal voor hen zoveel gemakkelijker zijn dan voor ons om invloed uit te oefenen op het leven van dit volk. Graag zou ik hierover nog even met U doorpraten, want wij kunnen reeds een paar belanrijke stappen in de goede richting doen.

Ook wij hebben — hoewel niet zoveel als onze husbands — contact met Canadezen. Het zijn onze buren, collega's, kennissen, leveranciers, en zoals we reeds besproken hebben: in de meeste gevallen blijft dit contact oppervlakkig en is er van vriendschap geen sprake. Wij houden het liever bij onze Hollandse gemeenschap en zijn wat huiverig in de omgang met Canadezen. Dat is om verscheidene redenen heel jammer, want door deze afzondering doen we niet alleen onszelf tekort, maar ook anderen. Hoe kunnen we daar nu wat verandering in brengen?

In de eerste plaats moeten we ons denken omschakelen, want er zijn helaas nog teveel mensen onder ons, die — misschien onbewust — zichzelf op een voetstuk stellen als "de degelijke Nederlander", die het hier maar een rommelige boel vindt. Zij vergelijken steeds de toestanden in Canada met die in Holland en ach, dan valt die vergelijking in vele gevallen uit in het nadeel van Canada. Neem slechts de sociale voorzieningen, het onderwijspeil en het politieke leven, daar zijn al avonden over volgepraat en boeken over geschreven.

Natuurlijk is het niet mijn bedoeling om te zeggen, dat er niet inderdaad nog heel wat te verbeteren valt. Maar pas op, bekijk dit ook eens door de ogen der Canadezen! Wacht U ervoor om tegen hen te klagen en critiek uit te oefenen op hun land en volk. Dat is een onvergeeflijke fout!

Hoe zoudt U het vinden, als er vreemdelingen in Holland kwamen en allerlei wat U dierbaar was en nooit anders gekend had, becritiseerden? U zou zeggen: ga maar gauw terug naar je eigen land, wat doe je hier? En dat is precies wat Canadezen denken van immigranten, die veel critiek hebben op Canada.

Wij zijn vrijwillig naar dit land gekomen, omdat we verwachtten hier een betere toekomst te vinden voor ons en onze kinderen. Op ons rust daarom de plicht ons aan te passen, zoveel we dat met een zuiver geweten kunnen doen. Dat wil niet zeggen, dat we daarom alle goede dingen uit het oude land overboord moeten zetten als waardeloze ballast. Maar het zegt wel, dat we het goede in dit land op volle waarde moeten schatten en ons bewust moeten zijn, dat het hier geen Nederland is. Tenslotte: dit jonge land staat nog slechts aan de start en ook geboren en getogen Canadezen hebben zo hun wensen, die nog niet vervuld zijn.

Dan nog iets. Dat superieure gevoel van "wij, Nederlanders", voert ook spoedig tot een neerkijken op anderen immigranten. We vinden de Ukranians slordige en luidruchtige lieden, de Engelsen verwaande stijfkoppen, de Polen drankzuchtig en voor de Duitsers hebben we uiteraard al geen tedere gevoelens. Deze vooroordelen moeten we overwinnen, willen we ooit een onbelemmerd uitzicht om ons heen hebben en goede Canadezen worden. Onder alle volken en rassen tref je sympathieke mensen aan en hun afkomst maakt geen enkel verschil. Laten we ook bedenken, dat sommige van die immigranten een cultuur mee naar Canada brengen, die ouder is dan de Nederlandse. Persoonlijk heb ik deze samensmelting van nationaliteiten en beschavingen altijd één van de grootste charmes van het leven hier gevonden.

Aanvaarding van het nieuwe is voor de immigrant de enig juiste houding en zal hem of haar ook het dichtste brengen bij wat toch het doel moet zijn: Canadees burger worden, niet alleen op papier, maar ook met het hart. U weet waarschijnlijk, dat we hier vier jaar en negen maanden moeten wonen, voor we onze aanvrage tot het verkrijgen van het burgerschap kunnen indienen.

In dit tijd hebt U de gelegenheid om goed de Engelse taal te leren spreken, U op de hoogte te stellen van Canada's bestuur en geschiedenis en kennis te maken met alle facetten van het leven in dit land. Het eerste en tweede deel van deze opgave is voor de meesten onzer niet te moeilijk, maar bij het derde stuiten we weer op dat isolement van ons, want we komen doorgaans niet verder dan onze nagenoeg Hollandse kerk en vriendenkring. Laten we dus enkele punten opnoemen, die ons kunnen helpen om toch iets buiten die nauwe cirkel te gaan.

Lees Uw kranten en magazines, zodat U op de hoogte bent en kunt meepraten met Uw Canadese buurvrouw en kennisjes. U houdt dan de weg open voor een serieuzer gesprek en komt misschien op deze manier tot vriendschap. Neem deel aan het leven in Uw "community" en zeg geen nee, als men U b.v. vraagt voor een "shower". Wanneer de zaak, waar Uw man werkt, een party geeft, wees dan niet bang om Uw gebrekkig Engels of andere redenen. Ga er met een vrolijk gezicht naar toe en U zult zien, dat het meevalt. Mocht het U misschien te rumoerig worden, dan kunt U altijd nog naar huis gaan, maar please, schitter niet door afwezigheid!

Draag Uw steentje bij voor alle campagnes van het Rode Kruis en als het een beroep op Uw tijd en medewerking doet, wees dan bereid. Stel Uzelf, indien mogelijk, beschikbaar als "blood donor". Teveel immigranten halen voor zoiets hun schouders op en mompelen: geen tijd. U komt vanzelf nog meer activiteiten in Uw omgeving tegen, waaraan U kunt meewerken en waardoor U in aanraking komt met Canadezen, zoals Y.M.C.A., bibliotheekwerk etc. Als er aan Uw kerk een Zondagsschool verbonden is, laat Uw kind dan proberen zijn Canadese buurkinderen en speelkameraden mee te nemen. Dingen, die je op Zondagsschool geleerd, hebt, vergeet je niet gauw. Als het dan Kerstfeest voor de kinderen is, nemen ze vanzelf ook hun vader en moeder mee.

Nederlandse zangkoren en muziekverenigingen zouden alle moeten meewerken aan de plechtigheden en parades op nationale feestdagen, zodat het publiek voelt, dat ook de "Dutch community" zich een deel voelt van het grote geheel. En wat zou het mooi zijn, als onze kerken enkele malen per jaar diensten voor buitenkerkelijken organiseerden. Diensten met een uitnodigend karakter, waaraan alle mogelijke ruchtbaarheid geven werd. Een eerste voorwaarde is dan natuurlijk, dat wij onze Canadese gasten even vriendelijk en spontaan verwelkomen, als we dat doen met nieuwaangekomen immigranten!

Als de vier jaar en negen maanden voorbij zijn, stapt U met Uw man naar het gerechtsgebouw en dient Uw aanvrage voor het burgerschap in. Dat kost U tien dollar per persoon en mijn husband maakte destijds bij het betalen de jolige opmerking, dat Canada hem beter betalen kon voor het verkrijgen van twee stevige nieuwe burgers. Ja, die stap naar de Canadese nationaliteit is voor sommigen onzer een groot stuikelblok. Ik heb tenminste immigranten ontmoet, die beweerden daar nooit toe te zullen overgaan, omdat ze Nederland niet wilden afzweren. Misschien zijn er ook lezeressen die het daar moeilijk mee hebben en graag wil ik daar iets over zeggen in de hoop, dat het hen helpt.

Zoals U houd ik van Nederland met alles wat het inhoudt, vooral sinds de oorlogsjaren, waarin je de mystieke band, die een mens met zijn vaderland verbindt zoveel te sterker voelde. Maar vanaf de dag, dat ik Canada zag, heb ik ook van dit land gehouden en zo is het gebleven door teleurstelling en tegenslag heen. In dit land zijn onze kinderen geboren en hebben we een thuis gevonden, in dit land hebben we een goed bestaan en vrijheid van godsdienst. Drie grote redenen, waarom wij, zodra we daartoe waren gerechtigd het burgerschap aanvroegen. Want een land, dat zoveel geeft aan de vreemdeling, heeft ook recht op zijn liefde en trouw. Ieder, die dat ontkent en hier toch vrolijk blijft wonen en werken, is m.i. fout en parasiteert op de gastvrijheid van Canada.

Trouwens, wie vraagt van U, dat U Nederland afzweert? Tot het eind van Uw dagen blijft Nederland Uw geboorteland en niemand eist, dat U het verloochent. De rechter zei destijds lachend tegen ons: "Denk eraan, U bent nu geen Dutch-Canadian meer, maar Canadian-Dutch!" Niet licht zal ik de zomerdag vergeten, waarop we de eed van trouw aan Canada aflegden. Het betekende, dat we nu de trotse bezitter van twee landen waren, een groot en een klein! Het is niet waarschijnlijk, dat de belangen van deze twee ooit zullen botsen.

Wat ik eerlijk gezegd moeilijker vond, was de eed van trouw aan het Engelse koningshuis. Dat zegt ons zo weinig, omdat het allemaal zo vaag is en zo ver weg. De liefde tot ons Oranjehuis schijnt wel onuitroeibaar, zelfs al wonen we jaren in dit land. Toch vind ik, dat ook dit gedeelte van de eed voor ons geen reden mag zijn om het Canadees burgerschap niet te aanvaarden. Vergeet niet: als U "citizen" bent, hebt U rechten, waaronder het zeer belangrijke stemrecht. Hoe kunnen we er ooit aan denken om enige invloed uit te oefenen, als we gen stemrecht bezitten? De vier vrijheden, die U worden gegarandeerd door het Canadees burgerschap zijn: "Freedom of speech, freedom of assembly, free exercise of religion and free democratic government."

Toen ik als kersvers burgeres uit het gerechtsgebouw kwam, heb ik mezelf toegeknikt in een etalageruit en tevreden gedacht: Zo, nu ben je landverhuizer-af, kind, en hoor je hier werkelijk thuis! Ziet U, ook dit veilig gevoel van weer ergens rechtens thuis te horen, is waardevol en niet te onderschatten. In de status van "landed immigrant" zweven we immers maar wat door de ruimte tussen twee landen.

Indien Uw kinderen hier werden geboren, zijn ze automatisch Canadees burger. Maar mocht U minderjarige kinderen hebben, die in Nederland geboren zijn en U bent zelf reeds genaturaliseerd, dan moet U onder vermelding van naam en adres, het nummer en de datum van Uw man's certificaat en het aantal in Nederland geboren kinderen, formulieren aanvragen bij de "Registrar of Canadian Citizenship, Department of Citizenship and Immigration, Ottawa". Een jaar nadat Uzelf het burgerschap verkreeg, kunnen dan ook deze kinderen Canadees burger worden, dit kost slechts 1 dollar per kind. Laat hier geen gras over groeien, zoals verscheidene onzer mensen doen. Het is toch het mooiste, als het gehele gezin overgaat naar de nieuwe nationaliteit.

Zullen we dus afspreken, dat U allemaal zo spoedig mogelijk Uw papieren aanvraagt? Daar bewijst U niet alleen Canada, maar ook onze groep en U zelf de grootste dienst mee.

Tot de volgende maal, lezeressen!
Hartelijke groeten van

UW SASKIA.

Summercourse Alliance

This year the Ontario Alliance of Christian Schools will again organize a summer course

from July 7 to 31

in the Hamilton Christian School, West 5th St., just South of Mohawk Road, Hamilton.

Eligible are public high school students in grades 10, 11 and 12, who desire to become teachers in our christian schools. **The Alliance expects the students, who attended last year's course, this year also.**

The Alliance will pay the cost of the course, including books. The students must pay for their own boarding. Only in exceptional cases the board will pay such expenses, and on application. If possible, two classes will be organized.

All applications should be sent to the secretary, D. Farenhorst, 2 West 4th St., Hamilton, Ont., **immediately**, but not later than June 14, 1958.

Immigranten in het „Barre Zuiden"

Nadat wij enkele weken geleden met een "Zuid Afrika-pagina" speciale aandacht hebben besteed aan de Nederlandse immigranten in Zuid Afrika en hun ervaringen, vindt U op deze pagina iets over Nederlandse emigranten in een heel ander werelddeel, Australie (en Nw. Zeeland).

Calvinist-Contact heeft al enkele jaren contact met de redactie en uitgevers van het blad "Trowel and Sword", dat in Australie de Calvinistische immigranten voorlichting en leiding geeft. Onlangs ontmoetten wij Professor Rev. J. A. Schep een hoogleraar aan de Theologische Hogeschool van de Reformed Church in Australie toen hij met vacantie bij zijn dochter in Smitville, Ont. logeerde. Hij was direct bereid, ons wat meer te vertellen over de immigranten in het werelddeel, waar men spreekt van "het zonnige Noorden" en "het barre Zuiden".

Kerstpicnic aan 't strand

Dat "barre" Zuiden is dan een uitvinding van een emigrantenpredikant in Zuid Tasmanie, die in "Trowel and Sword" schreef: "Op het ogenblik, dat ik dit schrijf, is het bar koud en regenachtig hier op Zuid Tasmanie, terwijl ik vanmorgen in de krant las, dat de temperatuur in Sydney (het zonnige Noorden) gisteren steeg tot boven de honderd graden".

De Nederlandse immigranten in Australie hebben dus, evenals wij in Canada niet alleen de Engelse taal te leren beheersen, maar ook te wennen aan barre koude en brandende hitte. Alleen met dit verschil, dat zij ongeveer precies aan de andere kant van de aardbol zitten dan wij, en daarom de zon in het Noorden vinden en de koude in het Zuiden.

Kerstfeest wordt om dezelfde reden in Australie wel gevierd met een picnic aan het strand, omdat het dan midden in de zomer is, iets wat voor de Nederlander de aanpassing niet gemakkelijker maakt.

Die "Arie" toch!

De Christen-emigrant heeft altijd een dubbele strijd te voeren, ook in Australie. Werk en woning en de eerste levensbehoeften eisen van een immigrant het uiterste, maar tegelijkertijd moet men zich geestelijk aanpassen of inpassen in een totaal vreemde geestelijke omgeving. Dat is ook duidelijk te merken aan de artikelen in het blad "Trowel and Sword", waarvan wij U maar enkele titels behoeven te noemen om aan te tonen, welke problemen men daar te verwerken heeft. Vele ervan lopen vrijwel parallel met de onze. De artikelen die wij op het oog hebben, zijn o.a.: "Het goed recht van de Kinderdoop" (een sêrie van prof. K. Runia), "Roken en drinken", "Calvinisme en Australische Politiek", "Het Christelijk Onderwijs in Australie en Nieuw Zeeland", enz.

Nogal zwaar, nietwaar? Welnu, om de zaak in evenwicht te houden, heeft elk nummer van dit interessante maandblad ook een rubriek "Immigranten-mijmeringen", waarin telkens een verhaal van onze onovertroffen "Arie" met de vermelding (Uit "Calvinist-Contact"-Canada) wordt afgedrukt. Alleen 't feit dat zij deze immigrantenmijmeringen kunnen doorgronden en genieten toont al aan, dat de immigraten in Australie in vele opzichten dezelfde ervaringen en moeilijkheden hebben, om over te mijmeren, als wij.

Een goed bestaan

"Hoe gaat het in Australie met de Nederlanders?" "Best," zei prof. Schep, "er is deze winter wel wat werkloosheid geweest, maar niet zoveel als in Canada. We zien, dat Australie met zijn rijkdom aan grondstoffen een grote toekomst tegemoet gaat. Een goed vakman verdient er best, maar voor de boer is het buitengewoon moeilijk, een eigen bedrijf te krijgen, omdat het bedrijfstype er zo ongelooflijk groot is. En als boerenknecht verdient men in Australie ook al niet zo best.

We voelen ons niet altijd op ons gemak in politiek opzicht, omdat we in Australie zo dicht bij de Oosterse wereld wonen en er politiek en economisch nauwer bij betrokken zijn.

Een groot verschil tussen Canada en Australie is, dat in Australie de immigranten bijna allemaal in de steden wonen en werken als vakmensen. Prof. Schep keek z'n ogen uit bij het zien van de welvarende farms, die in de omgeving van Welandport door Nederlandse immigranten gekocht zijn. Overigens was hij weer verbaasd over de hoge prijs van de huizen in Canada. Een prachtig modern rangehouse, gebouwd met hele goede steen, koopt men in Australie voor 3500 tot 4000 pond, wat in verhouding van koopkracht ongeveer te vergelijken is met tweemaal zoveel dollars in Canada.

Kerkelijk leven

En hoe staat het kerkelijk leven der immigranten in de Zuid?

De immigranten, die 7 jaar of langer geleden in Australie aankwamen, vonden daar geen enkele kerk die hen in hun taal kon verwelkomen zoals wij die konden vinden in Canada. Dat was op zichzelf geen bezwaar. Men zocht contact met de bestaande kerken. Speciaal de Presbyterian Church trok vele Nederlanders van Reformatorische belijdenis aan. Toch werden velen teleurgesteld in hun verwachtigen. Zij vonden een kerk, die zodanig doortrokken was van het modernisme, dat zij zich er niet mee verenigen konden.

Dit leidde tot oprichting van de Reformed Churches, die in Australie en Nieuw Zeeland thans bestaan als twee zelfstandige congregations met nauwe samenwerking. Ongeveer 6 en een half jaar geleden beriepen deze kerken drie predikanten uit Nederland, Ds. J. F. H. Vander Bom, Ds. Hoekstra en Ds. Schep en dat was, zoals Professor Schep zegt "het pover begin". Thans zijn er ongeveer 20 gemeenten van de Reformed Churches, waarvan 7 met een eigen kerkgebouw.

"We hebben hier niet de steun van een Church Help Fund". Men moet het dus allemaal zelf doen zonder hulp en zonder leningen. Geen wonder dat men wel eens met een zucht (bijna van afgunst) kijkt naar de immigrantenkerken in Canada, die in dat opzicht heel wat voor hebben.

Trouwens, ook in Australie en Nieuw Zeeland profiteert men van de goede betrekkingen met de broeders in de U.S.A. Men ontvangt daar hulp van de Christian Reformed Church, predikanten, boeken, en zelfs door middel van de uitzendingen van het BACK TO GOD HOUR, die ook in Australie het Reformatorisch geloof verbreiden. Verder gebruikt men in de Engelse kerkdiensten de Psalter Hymnal van de Christian Reformed Church. Professor Schep kon eigenlijk niet goed verdragen, dat er nogal wat critiek op die Psalter Hymnal was bij de kerken in Canada. Hij verklaarde daarom nadrukkelijk, dat in de Reformed Churches in Australie en Nieuw Zeeland men zeer dankbaar is voor deze bundel en dat "we enjoy singing from it tremendously."

Met de bedoeling zo spoedig mogelijk geheel in het Engels de godsdienst uit te oefenen, is men thans gekomen tot hetzelfde peil als in vele kerken in Canada, fifty-fifty. Dit streven naar de landstaal betekent echter ook, dat de Reformed Churches hun predikanten niet in Nederland kunnen blijven beroepen. Met vastberadenheid en geloofsmoed heeft dit kleine groepje daarom een Theologische Hogeschool opgericht in 1955 met 2 professoren en 5 studenten. Momenteel zijn er 12 studenten en 3 professoren, waarvan 1 (Prof. Kl. Runia) betaald wordt door de Gereformeerde Kerken in Nederland. De toename van het aantal kerken is niet bijzonder groot en men meent, dat met dit Seminary voorzien kan worden in de behoefte aan predikanten uit eigen kring voor de eigen kerken.

Professor Dr. J. A. Schep

Professor Schep, hoogleraar aan het Reformed Theological College te Geelong, Australie is een bekende predikant uit de Gereformeerde Kerken in Nederland. Ruim zes jaar geleden emigreerde hij maar Australie, waar hij naderhand zijn hoogleraarsambt kreeg. In het voorjaar van dit jaar mocht hij met zijn vrouw een vacantiereis naar Nederland en Canada maken, waar enkele van hun kinderen wonen. Van uitrusten kwam niet veel, want behalve dat Ds. Schep op reis naar Nederland en op de reis van Nederland naar Canada optrad als boordpredikant, moest hij in de drie weken, die hij in Nederland doorbracht ook nog een doctorstitel behalen, een zeer bijzondere prestatie voor een drukke predikant op leeftijd. Wij feliciteren ons Australische tegenvoeters met zulke voorgangers.

Australisch Kerknieuws

DE NIEUWE KERK VAN DANDENONG (Victoria)

In het Maandblad "Evangelical Action, officieel orgaan van de "Bible Union of Australia", verscheen onder de titel "Reformed Church" het volgende:

"On Saturday, December 14, 1957, the first church building in Victoria for the Reformed Churches of Australia was opened for public worship in Dandenong. There is a great number of Dutch settlers in this growing industrial area outside Melbourne. Many of these belong to the Reformed Church. While working at their trades and adjusting themselves to altered conditions in this new land they have not been content to build their own homes, but have, with sacrificial giving and voluntary labour, constructed a commodious and attractive place of worship. The opening service was very impressive, especially in that it was conducted almost solely in English, when it is remembered that most of those present and taking part had only been in the country a few years. Their zeal is worthy of commendation and emulation".

NEWS FROM THE CHURCHES IN NEW ZEALAND

HAMILTON. - Mr. Harry L. Hoving, candidatus theologiae in the Netherlands, accepted the call from the Church of Hamilton. Mr. Hoving is 33 years old and will be married when he arrives in the country. He started his training for the ministry, when he was 24 years old, after many years of work in an accountancy office. He had to start right from the bottom his education in the classical languages and his training for the University entrance certificate. But God helped him through and on the very day of his last examination he cabled to Hamilton that he accepted the call.

The congregation is very grateful and our prayers are that he may arrive in New Zealand with his wife, very soon.

In Geelong staat een huis

In Geelong, daar staat een huis. Ja, er staan er wel meer dan één. Het is tenslotte een stad van 90.000 inwoners, met een behoorlijke industrie, en bekend over heel de wereld als wolmarkt.

Maar al die huizen interesseren ons op dit ogenblik niet, al zijn er gastvrije en gezellige exemplaren tussen. We willen het nu alleen maar hebben over dat ene huis, dat niet bewoond, — en toch gebruikt wordt, het huis n.l. dat tegenwoordig dienst doet als College-building.

Tijdens een logeerpartijtje in één van die gezellige en gastvrije woningen, die ook in een nauwe relatie tot het Theological College staan, had ik gelegenheid "het huis" te bezichtigen. Wat een enorme verbetering! Eerst was het College ondergebracht is een koud en kaal lokaal, een soort Sunday school room, waaraan de "tand des tijds, die alles schendt" niet onopgemerkt voorbijgegaan was.

Later moest daar een klein hokje achter de Reformed Presbyterian Church bij in gebruik genomen worden, terwijl Prof. Barkley ook nog zijn studeerkamer voor het geven van colleges afstond. En we waren dankbaar, dat onze Reformed Presbyterian broederen deze huisvesting verleenden, maar het was en werd steeds meer een onhoudbare toestand. Totdat in de loop van dit jaar van de Free Presbyterian Church op billijke voorwaarden een huis gehuurd kon worden, "het huis".

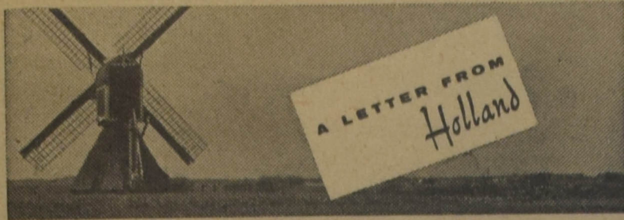
We zijn er wezen kijken en het is de moeite waard. O, neen stelt u zich nu er ook weer niet al te veel van voor. Het is geen groots gebouw, het is een huis, een doodgewoon huis, zonder luxe, haast zonder aankleding; maar in die betrekkelijk kale kamers kan uitstekend college gegeven worden, (dat hangt van de professoren af, zult u zeggen. Nu, daar kunt u gerust op zijn).

Professor Schep leidde mij rond, door de kleine vestibule, waar een paar publicatieborden aan de muur bevestigd waren (net echt) langs de verschillende kamers, waar briefjes op de deuren aangeven, welk "jaar" daar college loopt. Met een dankbare voldoening werd alles getoond, terwijl als "klap op de vuurpijl" de voorkamer voor het laatste bewaard bleef. Deze "klap op de vuurpijl" was inderdaad effectief. Deze voorkamer is nl. ingericht als vergadergelegenheid voor de hoogleraren en, last not least, als bibliotheekruimte. Een oud "tapijt", dat voor dit doel geschonken werd, onderscheidt dit vertrek van de "college-zalen"; op dit tapijt pronkt een zware langwerpige eikenhouten tafel, (wat kun je hier in Australie toch een koopjes doen op dit gebied, voor een paar pond ben je de gelukkige eigenaar!), wat stoelen er omheen en de zaak is compleet.

Maar het allerbelangrijkste komt nog. Direct al bij het binnentreden wordt het oog geboeid door de linkerwand, een boeken-wand. Boeken van het begin tot het eind; boeken van boven tot beneden. Allemaal glanzende, nieuwe banden. Een kostbaar geschenk van Christelijke Uitgevers in Amerika, die het College en de Zaak, waarvoor het staat een warm hart toedragen. Een buitengewoon waardevolle aanwinst voor het College en één van de tastbare resultaten van het bezoek van Ds. van der Bom aan Amerika. En nog meer zendingen zijn onderweg!

Het is geen wonder, dat er grote dankbaarheid is in de kring van het College. Maar wij staan daar niet buiten, als min of meer belangstellende of critische toeschouwers. We behoren ook tot die kring. Inderdaad we moeten een phalanx vormen rondom ons College, een biddende, een strijdende, een met liefde offerende phalanx. Dan zullen ook wij mede-dankbaar zijn, omdat de Here het zo wonderlijk wel maakt.

J. J. van Wageningen.
(Uit: Trowel and Sword.)

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

In dezelfde krant als het verslag over de geanimeerde Koninginnedagviering 1958 vonden we het relaas over de terugkeer naar het vaderland van het stoffelijk overschot van een van Koningin Juliana's voorouders, Willem V. Toen in 1795 de Fransen ons land binnenkwamen week de laatste Oranje-stadhouder naar Engeland uit. Op een Scheveningse vissersboot maakte hij de overtocht en men zegt, dat hij bleef staan kijken naar het land dat hij verlaten had zolang er nog een streepje van de kust was te onderscheiden. Hij zou het nooit terugzien. In ballingschap is hij gestorven en begraven. Pas na honderdvijftig jaar is zijn gebeente naar Nederland teruggebracht en bijgezet in de grafkelder der Oranjes in de Nieuwe Kerk in Delft. 'Een eerbiedige daad tegenover het Huis van Oranje', zei de hofprediker, ds. van Berkel, in een toespraak na afloop van de plechtigheid. Ze werd bijgewoond door Koningin Juliana en Prins Bernhard en enkele honderden genodigden. Hiermee is dus door het nageslacht recht gedaan aan een Oranjevorst, die door zijn tijdgenoten werd miskend.

Over de reis, die Prins Bernhard, 'Nederlands speciale ambassadeur', na de Koninginnedagviering heeft gemaakt, hoef ik U wel niets te vertellen. Ook in Canada heeft de Prins dus ons land vertegenwoordigd, werd hij met vriendschaps- en erebewijzen overladen. U hebt van hem gehoord, dat zijn derde dochter nog vaak spreekt over haar geboorteland. Zij is al een groot meisje geworden, onze in Canada geboren Prinses Margriet. Misschien komt het er nog wel eens van, dat ook zij de reis naar Canada maakt. Bijvoorbeeld als ze over een paar jaar haar eindexamen Gymnasium heeft gedaan.

Waar ik U wèl iets over vertellen moet, dat is het nieuwe bos in de nieuwste Zuiderzeepolder, Oostelijk Flevoland. Voorlopig is het nog niet zozeer een bos, niet meer dan een aanplant van kleine jonge boompjes. Maar op een bord, dat zich aan een paal hoog boven de minieme stammetjes verheft, staat trots de naam: *Ontario-bos*. Die jonge boompjes, tweeduizend in getal, zijn namelijk uit Canada aan Nederland geschonken. Ik stel me voor hoe het zal zijn als over enkele tientallen jaren het geschenk uit Canada zich tot een ècht bos heeft ontwikkeld. Een bos op een stuk grond, waarover eens het zeewater stroomde. Dat is op zich zelf immers al een wonder? En dan wordt het nog een *Ontario-bos* in het Hollandse polderland. Zo God wil tot in lengte van jaren een monument voor de nauwe verbondenheid, die tussen Canada en Nederland bestaat. Een beter en meer gewaardeerd geschenk had men in Canada niet kunnen kiezen. Toekomstige generaties zullen er nog even dankbaar voor zijn als wij, die de aanplant hebben meegemaakt.

*

Voor de dertiende maal zijn op allerlei plaatsen in Nederland de doden herdacht, die in de jaren 1940 tot 1945 voor onze vrijheid vielen. Koningin Juliana, vergezeld van Prinses Beatrix, legde een krans bij het Nationale Monument op de Dam. Ook op andere plaatsen werden kransen neergelegd, bijvoorbeeld op de Coolsingel in Rotterdam, de plek waar eens een kleine twintig door de bezetters willekeurig doodgeschoten mannen lagen. Twee minuten heeft terwille van de doden het verkeer stilgestaan. En daarna ging het drukke leven van 1958 verder...

Een vreedzame invasie van onze oosterburen hebben we ook dit jaar weer beleefd. Ditmaal viel die op de eerste mei, in Duitsland een nationale feestdag. Door een ongekend aantal Duitsers werd die vrije dag in Nederland doorgebracht, waar 1 mei niet als nationale feestdag geldt en de winkels open waren. Die werden dan ook bestormd. Speciaal koelhuisboter en lederwaren namen de in eindeloze autofiles aangestroomde Duitsers als aandenken naar hun Heimat mee. Die zijn hun gegund.

*

Ook voor het tweedaags congres van de Internationale Unie van Christen-Democraten zijn vele Duitsers naar Nederland gekomen. Trouwens evenveel Belgen, Fransen en Italianen, om slechts drie nationaliteiten te noemen. Voor dit in Scheveningen gehouden congres traden de Katholieke Volkspartij, de Antirevolutionaire Partij en de Christelijk Historische Unie gedrieën als gastheer op, een samenwerking tussen de rechtse partijen die na de oorlog zeldzaam geworden is in ons land. Het merkwaardige is, dat die drie Nederlandse christelijke partijen internationaal wèl samen kunnen werken en dat ook graag doen. Of de samenwerking op het internationale vlak die op het nationale vlak zal bevorderen? werd door de een journalist aan de drie partijvoorzitters gevraagd. Ze zal die gemakkelijker maken, zei de voorzitter van de K.V.P.. Ze zal er invloed op hebben, aldus de voorzitter van de Antirev. Partij. De voorzitter van de C.H. Unie liet zich hierover niet uit.

*

Indonesie is in deze maand voor de meeste Nederlanders 'buitenland' geworden, wellicht definitief. Dat betekent dat het slechte nieuws, dat daar vandaan komt, ons niet meer zo persoonlijk raakt als het geval was toen velen daar hun verwanten en vrienden wisten.

Toch komen er af en toe nog wel berichten door, die indruk maken. Bijvoorbeeld: De Willem Ruys, het trotse vlaggeschip van de Koninklijke Rotterdamse Lloyd, heeft zijn laatste reis naar Indonesie gemaakt... De lycea in Bandoeng en Soerabaja zijn gesloten...

Dat laatste wil zeggen dat het Nederlandse middelbaar onderwijs in Indonesie is geliquideerd. Alleen op het Cas-lyceum in Djakarta wordt nog les gegeven aan een kleine groep eindexamen-candidaten. Na de examens zal ook dit onderwijs-instituut worden opgeheven.

Gelukkig blijft er nog altijd het Nederlandse zendingswerk in Indonesie dat door kan gaan. De politieke ontwikkeling heeft geen schade kunnen berokkenen aan de verbondenheid tussen de kerken in Nederland en die op Java. 'Zolang als maar enigszins mogelijk is zal samengewerkt worden met de Javaanse kerken', heeft de Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland uitgesproken. 'Gods werk gaat door en wij mógen meewerken.'

Tenslotte nog wat kort nieuws: Prof. Dr. J. Severijn, oud-lid van de Tweede Kamer en oud-hoogleraar in de theologie aan de rijksuniversiteit te Utrecht, vierde zijn vijfenzeventigste verjaardag.

Enkele jaren geleden nam men aan, dat de tuberculose in ons land een overwonnen kwaad was. Dit blijkt helaas niet waar te zijn. De cijfers van de nieuwe geconstateerde gevallen zijn voor 1957 veel ongunstiger dan voor 1956. Waakzaamheid en bestrijding van deze gevreesde ziekte blijven geboden.

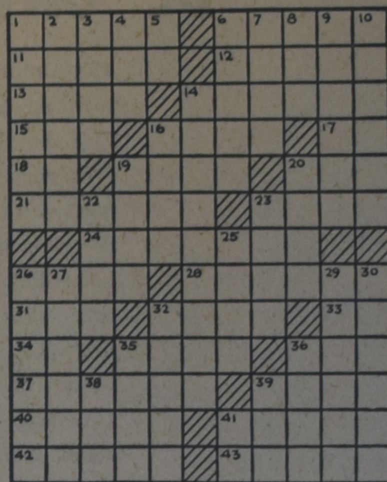
Een zeer merkwaardig verkeersongeluk heeft plaats gehad in de buurt van Rotterdam. De fiets, al sinds jaren de plaag van de Nederlandse autorijders, heeft voor het eerst in haar geschiedenis een vliegtuig-bestuurder in moeilijkheden gebracht. De piloot van een reclamevliegtuig moest wegens motorstoring een noodlanding maken, die aanvankelijk goed leek te lukken. Tot er een botsing dreigde met een... fiets. De piloot kon het obstakel en deszelfds berijder nog juist ontwijken, maar een botsing met een boom was toen niet meer te vermijden en het vliegtuig(je) werd daar het slachtoffer van. Het kan waarschijnlijk niet meer worden gerepareerd. De vliegtuig- en de fietsbestuurder bleven echter beiden ongedeerd. En schudden elkander opgelucht de hand.

KRUISWOORD PUZZLE

Oplossing elders in dit nummer.

ACROSS
1. Sharpen, as a razor
6. Foundations
11. Ugly old woman
12. Occurrence
13. A rounder
14. Resembling quartz
15. Likely
16. Burden
17. Mulberry (Ind.)
18. Greek letter
19. Breezy
20. Hasten
21. Beetle
23. Dutch painter
24. Public clerks
26. Hebrew letter
28. Dealer in dry goods
31. Land measures
32. Jewish month
33. Buddha (Chin.)
34. Engineering Corps (abbr.)
35. Hint
36. Newt
37. Large cabin (naut.)
39. Leave out
40. Decorate
41. River (It.)
42. English novelist
43 Brown and gray butterfly

DOWN
1. Fragments
2. —— of Cancer
3. Put to flight
4. United
5. Hebrew letter
6. Hold fast!
7. Greedy
8. Coin (Jap.)
9. Settle, as lands (law)
10. Fashions
14. Prohibited
16. Fibber
19. Bow
20. Book clasp
22. Snakes
23. Listen
25. Good (Scot.)
26. Roman general
27. Covered shopping way
29. Image of a hated person
30. A blackguard (slang)
32. By oneself
35. String
36. Send forth
38. African worm
39. Harem room
41. Like

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL VAN VORIGE WEEK

Horizontaal: 1. pellen; 6. pilaar; 11. it; 12. matras; 14. rag; 16. sterke; 19. ai; 20. kam; 22. verlegen; 25. aard; 26. ada; 28. atm.; 29. eland; 31. er; 32. t.a.; 33. sol; 35. staal; 37. laguné; 40. u.s.o.; 41. d.d.; 42. lei; 43. laren; 44. nee; 46. ee; 47. nis; 49. sierra; 52. snode; 54. vla; 56. en; 57. ed; 58. rolde; 60. bod; 62. one; 63. raar; 64. onterend; 67. k.p.m.; 69. te; 70. groeve; 72. the; 74. oreade; 77. en; 78. slaken; 79. elkaar.

Verticaal: 1. p.t.t.; 2. lire; 4. emelt; 5. na; 6. prieel; 7. ia; 8. l.s.k.; 9. armade; 10. ra; 11. israel; 13. tag; 15. geduld; 17. eva; 18. kraan; 21. aantonen; 23. ems; 24. n.l.; 27. dralen; 30. ass; 32. tuindorp; 43. oeral; 36. aderen; 38. ge; 39. els; 40. uns; 45. er; 46. esprit; 48. iel; 50. ieder; 51. adelen; 53. orakel; 54. venten; 55. abe; 59. do; 61. orgel; 62. ode; 65. tea; 66. noga; 68. mok; 71. ver; 73. h.s.; 75. re; 76. de.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(65)

"How would you like to come up to my cottage?" he said, when they rose from the table. "Is is not far from here, and we can talk quietly. I think you have something to say to me?"

"I would be very happy to do that. There is something I wish to say to you," was the wistful reply.

"Good, then let us go!"

In ten minutes they had tied up at the dock of the cottage.

"What a beautiful situation, and what a lovely name for your cottage," the girl said as they walked up the little path. "I envy you, Dr. Tresham—or should I? It seems to me did I possess such a place as this I would never mix with the world and its evil ways."

Her companion was silent as he placed a chair for her and drew up one for himself before the window. "We shall talk of that later," he said. "Now, tell me about yourself."

"I hardly know how to begin," she said, her eyes searching his face. "You remember that day of the garden party when you talked with me and told me that what I needed was a spiritual rebirth or something like that, and you quoted the words, 'All things betray thee who betrayest Me'?"

The man nodded silently. "That same night Borovitch and Professor Sorrell came to the embassy to see the Ambassador. Something troubled me and I had to leave the meeting. I was then, no doubt, ill; but worse than my physical ailment was the spiritual sickness from which I suffered. I remembered your words. They burned like a fire in my bones and I felt I was lost unless God came to my help. I cried and He came. I have felt like a new creature ever since. This is not a matter of emotional disturbance. It is the most real experience of my life. I thought it only right that you should know. I do not know what to do and wished to come to you for help. But I am all mixed up."

For a while they both were silent. The girl's face was tense and distressed. Her companion's was suffused with an intense pity while a tumultuous wave of passionate emotion swept through him.

Reaching out he took the girl's hand in his. She did not attempt to withdraw it though the color rose in her cheeks. "Olga," he said gently, and the word was music in the girl's ears, "tell me. Perhaps I can help you."

She trembled at the clasp of his hand, and then her pentup feelings found expression in an outburst of weeping. In a moment or two she had regained control of herself. She dabbed her eyes and smiled. And then quietly she asked, "Who are you?"

So that was it. He was silent for a time, and then—

"Who do you think I am?" he gently asked.

"I don't know: I am altogether mixed up. The man who could give me the advice you did could not be guilty of the death of his brother, surely. And yet what can I believe? There were two brothers, and now one is not. If you are James, you will denounce me to Vasiloff or Borovitch as a traitor to the cause you were so enthusiastic about in Moscow. If you are Malcolm, then what has become of James?" The girl's voice choked with emotion.

Dr. Tresham felt an overwhelming pang of distress for her. He longed to take her in his arms and tell her the whole truth, and had almost decided to do so when she said again:

"You know you are suspect."

"By whom?" he asked quickly.

"Professor Sorrell. After he saw you yesterday, he is not convinced you are not Dr. Tresham." Then she related the conversation she had overheard on the dock.

"Ah! Is Borovitch convinced?" he asked in a tone of excited interest.

"Quite! He feels that you are a consummate actor and following to the letter the advice Vasiloff gave you in Moscow. You evidently gave the professor some religious advice that rather staggered him, since he had heard the same thing from your lips, or your brother's, years ago. It is all a very great puzzle that only you can solve," Olga finished plaintively.

"Then it is all only conjecture on the part of Sorrell?" suggested the man.

"Not altogether." Olga lifted the hand that was holding hers and pushed up the sleeve of the coat. "He saw that," she said, pointing to the small birthmark on his wrist.

Dr. Tresham smiled. "Oh, yes, the birthmark. Would it surprise you to know that my brother does have a similar mark in the same place?"

"Impossible!" she cried in astonishment.

"Perhaps," her companion shrugged his shoulders, "but it is true. I do not see how the professor is going to prove it untrue either," he added smiling.

"All of which leaves us just where we were," said the girl wearily. "And I was told to try and find out exactly who you were to satisfy Professor Sorrell."

"Then why not leave things as they are for a little while longer?" suggested Dr. Tresham earnestly. "You can tell Borovitch I am the man Vasiloff advised James Tresham to be. And now I think we will be going. We can see the sunset from the lake, and that will be God's benediction to you and me."

"How beautiful. You are a mystic, Dr. Tresham."

"Perhaps, but I trust a practical one, if that is not a contradiction in terms."

Their way to the Three Graces was westward and half way across the lake, Dr. Tresham shut off the engine. The boat lay motionless on the calm surface of the water within the shadow of a wooded island.

"There is something I must say to you, Olga." Something in his tone made the girl's heart miss a beat. He spoke in Russian and the face of the girl lighted with joy.

"Oh, I had forgotten that you spoke my tongue. But, please, please say what you have to say in English!"

"You know what it is?" he inquired in a low voice.

"Perhaps I do, but since the beginning of time there was never a woman that did not wish to hear it for herself," whispered the girl.

"I love you! I have since first I saw you, even though it seemed hopeless then. Perhaps it is yet." He took her unresisting hand in his, and her face was lit with a great light.

"I do not yet know who you are," she said quietly. "I only know you are the one man I have ever cared for.

(To be continued.)

Aan alle ingezetenen van Ontario

wordt hierbij aangekondigd

DE ONTARIO ZIEKENHUISVERZEKERING

Het Ontario Ziekenhuisverzekeringsplan treedt in werking op 1 Januari 1959. Het plan zal de kosten betalen van noodzakelijke hospitaalverzorging op de publieke zaal voor ingezetenen van Ontario, *die onder het plan zijn verzekerd.*

Uitkeringen worden verstrekt voor het verblijf van een zodanig aantal dagen in goedgekeurde ziekenhuizen in Ontario als *medisch noodzakelijk* wordt geacht. Onder de goedgekeurde ziekenhuizen zijn inbegrepen de algemene publieke ziekenhuizen, herstellingsoorden en ziekenhuizen voor chronische ziekten, de sanatoria voor tuberculozen en de provinciale krankzinnigengestichten. Vrije hospitaalbehandeling voor "buiten-patienten" in geval van nood zal alleen kunnen geschieden binnen 24 uur na een ongeval.

Uitkeringen voor ziekenhuisbehandeling *buiten* Ontario worden uitsluitend toegestaan, indien deze het gevolg is van een *plotselinge ziekteaanval of een ongeval.*

ALLE INGEZETENEN VAN ONTARIO ZIJN GERECHTIGD. - Inschrijving staat open voor iedere ingezetene van Ontario — *zonder onderscheid van leeftijd of physieke conditie* — hetzij in groepsverband of individueel op basis van rechtstreekse betaling.
Niet-ingezetenen van Ontario zijn niet gerechtigd.

PREMIEN
De lage premie van $ 2.10 per maand voor een ongehuwd persoon en $ 4.20 per maand voor het gezin (man, vrouw en kinderen beneden de 19 jaar) wordt mogelijk gemaakt door uitgebreide financiële deelname van federale en provinciale regeringen.

HOE U ZICH KUNT INSCHRIJVEN

VERPLICHTE INSCHRIJVING — Indien U een ingezetene van Ontario bent en werkzaam daar waar 15 of meer gesalarieerde personen (inclusief de werkgever) zijn, dan bent U onderworpen aan verplichte inschrijving middels de plaats van tewerkstelling.

VRIJWILLIGE INSCHRIJVING — Indien U een ingezetene van Ontario bent en *niet* tewerkgesteld daar waar er 15 of meer gesalarieerde personen zijn, dan bent U gerechtigd tot inschrijving onder de volgende voorwaarden:

(a) **Vrijwillige groepen.** Personen, die tewerkgesteld zijn waar er van 6 tot 14 gesalarieerde personen zijn (inclusief de werkgever), kunnen zich laten inschrijven als een groep, indien de werkgever vergunning aanvraagt voor een "mandaat groep" en alle werknemers daaraan deelnemen.

(b) **Incasseer-groepen.** Bepaalde organisaties als beroepsorganisaties, medische co-operaties, ambachtsverenigingen, credietverenigingen enz. kunnen een aanvraag indienen om op te treden als incasseerder van ziekenhuisverzekeringspremiën voor hun leden.

(c) **Inschrijving met rechtstreekse betaling.** Indien U niet in aanmerking komt voor deelname bij een groep, dan kunt U aanvragen om rechtstreeks aan de commissie te betalen. Zie onder "Wanneer U dient in te schrijven", hieronder.

(d) **Zij, die publieke steun ontvangen** en zijn opgenomen in het Medical Welfare Plan van het Ontario Department of Public Welfare zullen eveneens in aanmerking komen voor ziekenhuisverzekeringsuitkeringen. Zij behoeven niet een aanvraag voor inschrijving in te dienen noch premie te betalen.

DE ENIGE FUNDAMENTELE ZIEKENHUISVERZEKERING — Op en na 1 Jan. 1959 zal de Ontario Hospital Services Commission het enige lichaam zijn, dat voorziet in hospitaalverzekering op publieke zaal in Ontario. Geen particuliere verzekeringsmaatschappij of vooruitbetalingsplan zal na 31 December 1958 uitkeringen verstrekken voor ziekenhuisbehandeling op de publieke zaal.

WANNEER U DIENT IN TE SCHRIJVEN

teneinde vanaf 1 Januari 1959 gedekt te zijn en tevens in aanmerking te komen voor 2 maanden kosteloze verzekering:

GROEPEN moeten hun lijsten indienen bij de Commissie vóór 31 Augustus 1958 en beginnen te betalen in December 1958.

Kennisgeving aan werkgevers: De Commissie zal deze week aan firma's met 6 of meer werknemers de benodigde formulieren en instructies zenden voor de registratie van hun werknemers.

IEDERE WERKGEVER MET 6 OF MEER WERKNEMERS, DIE DEZE FORMULIEREN VóóR 1 JUNI NIET HEEFT ONTVANGEN, DIENT ONMIDDELLIJK DE COMMISSIE DAARVAN IN KENNIS TE STELLEN.

PARTICULIEREN, die voor rechtstreekse betalings-inschrijving in aanmerking wensen te komen, dienen hun aanvraag in te dienen vóór 30 September 1958 onder bijvoeging van een maand premie.

FORMULIEREN VOOR HET AANVRAGEN VAN RECHTSTREEKSE BETALING ZIJN THANS NOG **NIET** BESCHIKBAAR. In Augustus en September zal over de gehele provincie een inschrijvingscampagne worden gehouden, waarbij formulieren in ruime mate zullen worden gedistribueerd.

GELIEVE NIET RECHTSTREEKSE BETALINGSINSCHRIJVING AAN TE VRAGEN VOORDAT DE CAMPAGNE BEGINT.

HET BETALEN DER PREMIEN

Alle groepspremiën dienen maandelijks aan de Commissie te worden overgemaakt in een enkele remise aanvangende in December 1958.

Particulieren op een rechtstreekse betalingsbasis dienen hun geld als volgt over te maken:

Een maand premie bij het indienen van de aanvraag vóór of op 30 September 1958 en daarna op een kwartaalbasis aanvangende in Jan. 1959

VOORUITBETALINGSPERIODE — De eerste betaling van een maand premie door groepen en particulieren *voor de vastgestelde data als boven omschreven,* zal een uitkeringsperiode van drie maanden van 1 Januari tot 31 Maart 1959 dekken. Daarmede wordt een vooruitbetalingsperiode ingesteld ter handhaving van de uitkeringen gedurende periodes, waarbij een persoon zou kunnen worden ontslagen, van werkkring veranderen of tijdelijk buiten de provincie vertoeven.

VOOR HEN DIE NA DE VASTGESTELDE DATA INSCHRIJVEN — Groepen en particulieren die op de vastgestelde data vermeld onder "wanneer U dient in te schrijven" nog niet zijn ingeschreven, zullen niet alleen niet in aanmerking komen voor de twee premievrije maanden, doch zullen bovendien drie maanden na hun aanvraag dienen te wachten alvorens aanspraak te kunnen maken op uitkeringen. Indien men bij voorbeeld zijn aanvraag in Februari indient, zal men niet eerder dan 1 Mei gerechtigd zijn.

U moet ingeschreven zijn om gerechtigd te zijn

ONTARIO HOSPITAL SERVICES COMMISSION

HOSPITAL INSURANCE DIVISION

TORONTO 7, ONTARIO

OP WEG NAAR EEN ENGELSE REFORMATORISCHE PSALMBUNDEL

"Van Alkmaar begint de victorie (1573)" werd ons destijds op school geleerd. Het ziet er naar uit, dat we er een nieuw jaartal bij moeten onthouden. Ditmaal niet inzake de strijd tegen de Spanjaarden, maar een reformatorische strijd ter bewaring van een erfdeel, dat ons is nagelaten als een vrucht van de kerkhervorming en speciaal door Calvijn aan ons is toevertrouwd.

Er is namelijk dit jaar op de synode van de Canadian Reformed churches een rapport aanvaard, dat tot titel heeft "Op weg naar een Engelse Reformatorische Psalmbundel", waarvan wij hierbij een bespreking geven.

In dit rapport wordt gesproken over het kerklied, iets waarvoor wij allen belangstelling moeten hebben. Wie meent, dat dit slechts een kleine kerkgroep aangaat vergist zich. Dat blijkt ook wel uit de reactie van bladen zoals "Pioneer" (Reformed) en "Church and Nation" (Chr. Ref.) op dit rapport, dat zelf in Nederland de aandacht trekt (zie "Organist en Eredienst", April 1958).

Vier jaar geleden, op de nationale synode van de Canadian Reformed Churches van Homewood, werd een commissie van vijf personen benoemd voor dit werk. Haar opdracht was "de hele zaak van het Psalmgezang in de Engelse berijming (te) bestuderen en daarover aan de kerken te rapporteren".

Dat is dan nu gebeurd en het rapport verdient de aandacht alleen al vanwege de inspanning, die deze commissie zich heeft getroost om zo grondig mogelijk studie te maken van deze belangrijke zaak.

Een van de eerste daden van de commissie is het zoeken en geven van een antwoord op de vraag: "Wat is een "reformatorische psalmbundel"?" Antwoord: "Een bundel, waarin Gods Woord belijdend door de gemeente gezongen wordt in de liederen des Verbons en des Koninkrijks, verkondigend Gods grote werken door de eeuwen heen verricht, gezongen op een wijze die overeenkomt met de majesteit zijner grootheid".

Bestaat er zo'n bundel, was de volgende vraag, en om daarop een antwoord te vinden heeft men een hele reeks psalters en hymnals niet alleen nagelezen, maar ook nagezongen en gespeeld en onderzocht op de tekst en op de inhoud. Wie het verslag hierover leest komt onder de indruk van het werk dat hier in grote ernst is verricht. Men heeft studie gemaakt van The Great Scottish Psalter van 1635, The Bay Psalter van 1640 (eerste in Amerika gedrukte boek, een psalmbundel voor Calvinistische immigranten van die tijd), the (Second) Scottish Psalter van 1605, The Hymnary for use in the Baptist Churches, The Book of Praise (Presbyterian Church in Canada), The Hymnbook, (Reformed, Presbyterian en andere kerken in de U.S.A.), The Psalter in Metre (Presbyterian Churches in Schotland, Zuid Afrika, Nieuw Zeeland, Australie en Ierland, enz.) en de Psalter Hymnal van de Chr. Ref. Church.

Op de vraag, waar nu de reformatorische psalmbundel in het Engels te vinden is, wordt het droeve antwoord gegeven, dat deze zaak is vastgelopen en dat slechts fragmenten hier en daar bewaard gebleven zijn. Veel daarvan is in de tegenwoordige tijd niet meer te gebruiken. Behalve deze "fragmenten" bevatten dan de bovengenoemde Engelse kerkelijke bundels in meer of mindere mate een verzameling liederen, die niet voldoen aan de eisen van "reformatorische kerkzang".

Dit wordt niet zomaar geconstateerd. Met veel zorg wordt dit aangetoond en duidelijk gemaakt. "The Scottish Psalter" verscheen b.v. in de 17e eeuw *zonder muziek* omdat men er van uit ging, dat de meeste melodieën toch te moeilijk waren, "een misverstand dat tot op de huidige dag welig tiert", zo zegt het rapport. De rijke variatie van het "Geneefs Psalmboek" (van Calvijn) werd vervangen door een vast schema van "metre", waarbij de berijmingen geperst werden in de vorm van de eenvoudige "gemakkelijke" wijsjes zoals 8686, wat betekent 1 regel van 8 lettergrepen, de volgende van 6 lettergrepen, weer 1 van 8 en 1 van 6, of 8888 "long metre", alle regels evenlang, of 6666 (short metre).

Als men daarnaast ziet dat de Geneefse bundel 124 verschillende melodieën had met 110 verschillende rythme-vormen, blijkt de verarming duidelijk.

Aanvankelijk werden ernstige pogingen aangewend om aan Calvijns voorbeeld getrouw te blijven, maar onder invloed van kerkelijke, politieke en (anti-)culturele stromingen liet men meer en meer de Bijbelberijming los, de aandacht richtende op vrome en bevindelijke "ervaringen der ware christenen".

Charles Wesley schreef niet minder dan 7000 hymns... Zij dragen een sterk "autobiografisch" karakter: beschrijving van eigen zieletoestanden. Van het bekende "Jesus, lover of my soul" zegt Vander-Leeuw: "Het autobiografische gaat hier wel zeer ver; het ganse geloofsleven beweegt zich om de eigen zaligheid; wereld en arbeid hebben slechts negatieve betekenis".

Wij citeren: Weliswaar moet in deze liefde voor de hymns gezien worden een reactie tegen de dood-in-de-pot bij de "officiele kerken" die verstard waren dor het rationalisme (vgl. de Nederlandse kerkhistorie); men wilde weer weten van "zonde en genade". Maar het is overbekend, men "zag de kerk niet meer."

De commissie zegt hier (o.i. te beknopt) waar het haar om gaat, nl. om aan te tonen, dat velen van deze "individuele" liederen op zichzelf goede christelijke liederen mogen zijn, maar niet gezongen kunnen worden door de KERK, (wat des Heren is), het lichaam van Christus. Wel door het *kind* van God, eventueel, maar niet door het *volk* van God tezamen in de eredienst. Wellicht kan ter verduidelijking herinnerd worden aan liederen van Johannes De Heer, e.a. die in het Christelijk huisgezin in Nederland veel gezongen worden, evenals op school en in zangverenigingen, maar geen plaats vonden in de eredienst van de Gereformeerde Kerkgroeperingen.

Zeker, het Nieuw-Testamentische lied (gezang, hymn) mag worden aangeheven, maar dan radicaal anders:

"Hallelujah, Lof zij het Lam
dat onze zonden op zich nam..."

Zo zingt de kerk, het "volk dat Hij ontzondigt heeft", de zingende bruid, en niet een verzameling van bekeerde enkelingen.

Het is in dit verband opmerkelijk, hoe gemakkelijk vele immigranten, die in Nederland grote moeite hadden om een "gezang" te aanvaarden, in Canada een geheel andere maatstaf aanleggen. Zij hebben zich bij een bestaande toestand aangepast, naar het schijnt zonder zich er veel om te bekommeren. Toch blijkt, dat er in de verschillende kerken, waarbij onze immigranten zijn aangesloten, nog wel belangstelling voor dit belangrijk onderdeel van de eredienst bestaat. Misschien heeft men in de lawine van nieuwe indrukken en integratieproblemen bij dit onderdeel van "het nieuwe" niet zo stilgestaan. Dan is het goed, dat bovengenoemd rapport is verschenen om ons ook in dit opzicht wakende te houden of wakker te maken. Daarnaast moet niet uit het oog verloren worden dat in Nederland reeds jaren in dezelfde richting is gewerkt en nog gewerkt wordt. Op vrijwel elke synode van de Hervormde en Gereformeerde Kerken komt dit onderwerp aan de orde. Het is daarom een goed initiatief, dat dit rapport in brochurevorm is uitgegeven door het Canadian Reformed Publishing House.

Iedereen die belangstelling heeft voor de kerkzang, maar speciaal de organisten in onze immigrantenkerken zouden het boekje moeten bestuderen en niet te vergeten de kerkeraadsleden, die voorgangers zijn, ook in de dienst der offeranden en (gezongen) gebeden.

Heeft de commissie het bij critiek gelaten? Dat ware misschien nog gemakkelijk geweest. Maar ze heeft meer gedaan. Het rapport besluit met enige overzichten van aanbevolen psalmen en melodieën, suggesties, conclusies en een literatuurlijst. Voorbeelden zijn opgenomen van hoe het naar het oordeel der commissie niet moet, en hoe het wel zou kunnen. Men zie de (eigen) berijming van Psalm 146, welke hierbij is afgedrukt.

Men vergelijke die met "Prijst den Heer met blijde galmen" en zinge het eens op die "Geneefse" wijze. (Zie ook no. 318 Psalter Hynmal van de Chr. Ref. Church). Dit werk maakt een zeer goede indruk. Moge het gezegend worden.

"U looft Uw kerk alom waar Gij
die ook vergaarde...
U looft, wat loven kan, in hemel
en op aarde".

Arie Verdun, P.Eng.

PSALM 146

**Berijmd door Deputaten
Can. Ref. Church**

1.
Hallelujah, praise Jehovah!
Praise the Lord, my soul, and sing.
While I live I will deliver
All my song and praise to Him.
While I yet may dwell on earth,
I'll praise Him for His great worth.
2.
Put no confidence in princes,
Nor for help on man depend.
When he dies, his thoughts shall [perish
And his projects come to end.
Bless'd are only who await
Jakob's God for help and aid.
3.
Bless'd whose hope in God is [grounded;
He created sky and earth,
Sea and all that therein wanders,
He is worth our hope and trust.
God will always truth maintain,
Never put our faith to shame.
4.
God delivers from oppression,
He will settle righteousness.
Hungry souls receive nutrition,
Captives are at freedom set,
God restores the blinded sight,
Frees those bowed down by might.
5.
God our Lord will love the honest,
And the stranger He maintains.
He will help the helpless orphans
And the widow in her strains.
But the wicked and their way
Will by Him be turned away.
6.
Hallelujah, praise Jehovah,
O my soul, through all my days.
Over all He reigns for ever;
Therefore I will sing His praise.
Through all ages He is King:
Praise the Lord, o Zion, sing!

ONZEKERE TOEKOMST VOOR DE CANADESE ESKIMO

Ongeveer 10.000 van Canada's oorspronkelijke bewoners staan op een kritieke splitsing van wegen in de geschiedenis van hun ras; de ene weg leidt tot degradatie en waarschijnlijke uitsterving; de andere tot een volwaardig staatsburgerschap.

De Canadese Eskimo is plotseling in de beschaving van de 20ste eeuw terecht gekomen. Dit volk uit het Stenen Tijdperk leeft nu in het centrum van een Niemandsland in de "cold war" van het Atoom Tijdperk.

De Distant Early Warning Radar Line — een electronisch hekwerk dat de Arctic overspant — heeft duizenden Canadezen en Amerikanen naar een gebied gebracht dat voorheen slechts bewoond werd door Indianen, Eskimo's en enkele blanke trappers. Luchtverdedigingsbases zoals Frobisher op Baffin Island, zullen nog meer, voor de Eskimo gevaarlijke voorbeelden van de moderne beschaving met zich mee brengen.

De Eskimo maakt volgens de geschiedkundige Arnold Toynbee, deel uit van een achtergebleven beschaving. Van nature een nomade, wordt zijn leven bepaald door zijn omgeving. Aangezien hij afhankelijk is van de caribou is hij genoodzaakt de kudden te volgen, om in leven te kunnen blijven.

De caribou sterft lanzamerhand uit en zal geheel verdwijnen wanneer de beschaving zich verder naar het Noorden verplaatst. Ook worden de troepen zeehonden kleiner in aantal. De vraag van het heden is of Canada de dappere jagers van de ijszeeën, die zo geheel afhankelijk zijn van deze twee soorten dieren, met deze zal laten uitsterven — of hen zal opvoeden en opleiden zodat ze hun plaats naast de blanke werkers in het Noorden kunnen innemen.

Tot nu toe heeft de blanke man de Eskimo geholpen op medisch en sociaal gebied, en hem onderworpen aan zijn juridisch stelsel. Om de Eskimo te kunnen begrijpen, moet men weten dat hij geen tijd in zijn taal kent — alles is tegenwoordige tijd. De legenden die sinds eeuwen van vader op zoon zijn doorgegeven, worden alle in de tegenwoordige tijd verteld.

Zonder verleden en zonder toekomst hebben deze nomaden andere ethische en morele normen, die hen door hun moeilijk bestaan zijn opgelegd. Wanneer de oude mensen te oud worden om de caribou te volgen, worden ze in de sneeuw achtergelaten waar een zekere dood op hen wacht.

De blanke noemt het moord, en maakt er een afschuwelijke misdaad van. De Eskimo, wiens bestaan van dergelijke wreedheden afhing, allang voor de blanken naar Amerika kwamen, aanvaardt het op volkomen kalme wijze.

Kortgeleden werd er in de kranten over Eskimo's geschreven met betrekking tot drie gebeurtenissen, welke wijzen op Canada's vraagstuk:

Een Eskimo moeder werd aangeklaagd en vrijgesproken in de moord van haar kind — wiens dood werd opgelegd, door de eeuwenoude wetten van het ras;

Negen Eskimo's werden verhongerd en doodgevroren gevonden 40 mijl ten Zuiden van de poolcirkel. Autoriteiten schatten dat de cariboukudden van 1.750.000 in 1900 tot 500.000 in 1956 zijn teruggelopen. Hun aantal is in de laatste twee jaren met 40 % afgenomen.

In een andere noordelijke streek dreigde een mazelen epidemie een eind te maken aan het bestaan van een gemeenschap van enkele honderden Eskimo's.

In elk van deze gevallen werd hulp gebracht door middel van vliegtuigen. Voedsel, kleding en medische hulpmiddelen werden ter plaatse gebracht, en de regering deed alle mogelijke moeite om de overlevenden van deze Eskimo's te redden.

Autoriteiten in Ottawa stellen alles in het werk een spoedige oplossing te vinden voor het Eskimo probleem. Hun aandacht is gevestigd op Groenland, waar de Deense regering de Eskimo's zo ver opgeleid heeft dat velen van hen een Universiteit hebben bezocht, en waar het uit dertien leden bestaande Greenland Council geheel is samengesteld uit Eskimo's.

De oude theorie dat primitieve volken slechts op langzame wijze, waar verscheidene generatie mee gemoeid zijn, gebracht kunnen worden tot de normen van meer ontwikkelde volken, heeft afgedaan. Daar is het nu te laat voor.

Het is mogelijk dat de Eskimo terecht komt in armelijke hutten aan de rand van blanke nederzettingen in het Noorden; het is mogelijk dat hij uit zal sterven als een eenzaam jager van de verdwijnende caribou, of, met een beetje hulp kan hij in staat gesteld worden een plaats in te nemen naast de New Canadians die zich slechts in de laatste twee of driehonderd jaar in dit land vestigden. (C.S.)

INGEZONDEN:

Tegen de Tijdgeest

Geachte Redacteur,

Bij het lezen van C.C. van 9 Mei, dacht ik, die C.L.A. moet kapot, niet zozeer van buitenaf maar van binnenuit.

Calv. Contact kan niet wachten totdat er een Conventie geweest is, en de leden beslist hebben hoe het verder moet met de C.L.A. De meeste C.L.A.-leden schijnen slechte Calvinisten te zijn.

Bij C.C. schijnen ze alleen gevonden te worden. Critiek op onze organisatie genoeg. Maar hoeveel groter zou onze organisatie zijn als alle Calv. hun taak beter verstonden en zich er niet met een: Het geeft toch niks afmaken. Dat geldt soms ook van het Chr. Onderwijs. Ook van de Chr. Reformed Church waar men zelfs ambtsdrager kan zijn al is men lid van de neutrale union, en schopt die union een mede-broeder uit het werk, omdat die broeder vanwege principiële redenen geen unionlid wou worden. En toch op die C.L.A. die nog niets beslist heeft, wordt zo sterk gelet. Dat zijn nog kinderen. Dan maar een ingezonden uit Sarnia geplaatst wat nooit geplaatst mocht worden. Interne dingen behandeld men intern. Men wil graag een wig drijven tussen de leden en de N.E.C. van de C.L.A. De N.E.C. die belast is om onze organisatie ook practisch vooruit te brengen en die het daarbij heel moeilijk heeft, vanwege de arbeidswetgeving in Canada en nog meer moeilijkheden omdat vele leden, ook al zijn ze Calvinist, zo weinig élan tonen voor de zaak van de Chr. Soc. Beweging.

Als we werkelijk Calvinist zijn, dat betekent onze hele groep, zoals we hier in Canada zijn gaat de C.L.A. niet ten onder en ook geen verkeerde kant op. Maar vele Calvinisten of die het moesten zijn die zijn niet "tijdgeest" bestrijders, maar soms veel meer "tijdgeest gevangenen".

Mijn mening over de N.E.C. voorstellen is er wel maar houd ik nu nog voor mijzelf.

Hoogachtend,
A. Smid, Lethbridge.

Contemporary Evangelical Thought

Apologetics

Gordon H. Clark is professor of philosophy at Butler University. He has written the article on Apologetics in the recent symposium: *Contemporary Evangelical Thought*. By way of review we wish to make some comments on this contribution to current conservative thinking.

Clark divides his material under several headings: The purpose of apologetics, history and morals, the cosmological argument, and the problem of knowledge. His method is to draw from a number of present-day writers and either criticize or accept what the cited authors have written.

In the first section which deals with the PURPOSE of apologetics, Clark discusses how apologetics is related to evangelism. He comes to the conclusion that the two are related in somewhat the same way as mathematics is related to engineering. Both evangelism and engineering deal with the practical situation. Apologetics, like mathematics has to grapple with the underlying principles and procedures. Apologetics is theoretical, rather than practical. It supplies the theoretical basis for much evangelistic work.

Under the heading HISTORY AND MORALS, Clark raises the question of method or procedure in apologetics. He believes that the Christian should not start arguing from the supposed superiority of Christian morals, for instance, to the truth of the system as a whole. Since morality is the command of God, the apologete must first discuss the existence and nature of God before he can support a Christian standard of ethics. In addition, account must be taken of the effect of sin upon man's ability to learn and know. This necessitates the treatment of the prior principle of revelation. The only basis for moral distinction must therefore be the preceptive will of God and these precepts are found only in Scripture.

Clark, then, would start with Scripture. This is good. Every Evangelical should do no less. We may rejoice that he does not start with experience, not even with Christian experience. The Word only is the norm. It must be noted, however, that his claim that the basis for moral distinctions is the precept of God found in the Scripture, is a *reasoned* starting point. Since Christian morality cannot supply the basis, the Scriptures must. He claims, likewise, that non-revelation ethics cannot justify rational choices. Naturalistic philosophies fail to establish any normative propositions whatever. We are forced by a process of elimination to take the Scriptural starting point. Because other methods fail, we must start with Scripture. Actually, then we have not started with Scripture, but come to Scripture after trying other methods unsuccessfully.

Clark claims that the central theme of apologetics is the existence of God. He discusses this problem under the heading of the COSMOLOGICAL ARGUMENT. He shows that we cannot simply argue from the facts of the creation to the fact of the creator. Pure sense perception cannot provide a basis for knowledge, for sensation never occurs pure. It is always accompanied by interpretation and this interpretation always entails error. The traditional argument of the existence of God by which man would start from the creation and proceed to the Creator, Clark finds invalid.

The most profound problem of apologetics is the PROBLEM OF KNOWLEDGE. The question is this: Can reasons, rational arguments, or necessary inference be used to support the Christian system as a whole? Is Christianity a rational system of thought? Clark would by no means want to reject the law of non-contradiction.

This article of Clark is written in such a way that it is difficult—at times very difficult—to determine just what his position is on certain points. He cites from various authors and criticizes them from the standpoint of rational consistency. His appeal is to reason. Scarcely anywhere does he make an appeal to Scripture, even though he has said that basis for moral distinction is to be found in the Scripture alone. He rejects various views because they appear to be self-contradictory or inconsistent.

Unfortunately, after one has read this article, he is not sure he knows what Clark teaches and he is still less sure he knows what the fellow contemporary evangelical apologetes teach, except on a few points. The treatment is far too sketchy to give a clear picture of any one problem.

In our opinion Clark would have done much better to have used an entirely different approach, namely to have stated positively his own position on the crucial issues of apologetics by using the Scriptures as the real religious and methodological starting point. He might then secondarily have contrasted his position with others in the evangelical arena.

Could it be that the editor was referring to this chapter when he said: "A few, at least in certain sections, I would have handled somewhat differently."

If the reader of Calvinist Contact wants to know what current evangelical thought is concerning apologetics, he will have to go to the writings of the apologetes themselves. He will then be able to judge for himself what is currently being taught. This article of Clark, then can serve to supply the names to be consulted and some of the leading concepts to be studied.

P.G.S.

CHR. HIGHSCHOOL ONDERWIJS IN ONTARIO

Vorige week Zaterdag werd in een vergadering in de Hamilton Christian Reformed Church o.l.v. Rev. J. Ehlers een vereniging voor een regionale Christelijke Highschool opgericht met de bedoeling, zo spoedig mogelijk in Hamilton een Christelijke Highschool te stichten. Dit streven heeft de instemming van velen in geheel Ontario. Algemeen wordt het belang van een Christelijke Highschool ingezien en men ziet tevens in, dat het belangrijk is, om zolang dat nodig is, de handen ineen te slaan om door gezamenlijke inspanning voorlopig althans één dergelijk onderwijsinstituut in de provincie te kunnen bezitten. Vanzelfsprekend is de ideale toestand nog niet bereikt zolang er slechts 1 Christian Highschool in een hele provincie bestaat. Het is bekend, dat er ook in andere districten gestreefd wordt naar zo'n Highschool in de eigen omgeving.

Zelfstandige districten

Om een weg te vinden voor samenwerking zolang het nodig is, en tegelijk de zelfstandigheid van kleinere kringen te waarborgen, werd in de morgenvergadering gesproken over een plan, dat hiertoe mogelijkheden aanwijst. Dit plan was opgesteld door een commissie, nadat een vroegere poging tot zulk een samenwerking op organisatorische ingewikkeldheden was vastgelopen. Het nieuwe plan werd met veel vertrouwen en blijdschap door de aanwezigen ontvangen en aanvaard. Het spreekt van districtsverenigingen voor Christelijk Highschool Onderwijs. Zulke districtsverenigingen zouden gevormd kunnen worden rondom plaatsen, waarvan men kan aannemen, dat zij een centrum vormen. Als voorbeelden werden genoemd Sarnia, Chatham, London, Hamilton, Toronto, Trenton en Brockville. In elk district kunnen de voorstanders van Christelijk Highschool Onderwijs zich zelfstandig verenigen ter bevordering van dit onderwijs in het eigen district. Momenteel zou het echter aanbeveling verdienen, als men met een gezamenlijk inspanning van alle districten zou werken voor het stichten van Christian Highschools in die districten, die daarmee reeds het verst gevorderd zijn.

Provinciale Federatie

Om deze samenwerking tussen de districten te bewerken, acht men een federatie van districten het meest geschikt. De districten kunnen dan geheel zelfstandig werken en tegelijk toch als een provinciaal lichaam samenwerken naar binnen en naar buiten. Een federatiebestuur, samengesteld uit leden van de districtsbesturen, zou leiding kunnen geven aan het verlenen van steun, etc.

Na een uitvoerige bespreking, waarbij het soms warm toeging, maar nimmer koud, aanvaardde men dit plan. Direct daarna ging men over tot het practische werk, door alvast het eerste district op te richten, omvattende het gebied van Hamilton en de Niagara Peninsula. Tot voorlopig districtsbestuur werden gekozen de heren H. Koenen, Hamilton, D. Kapinga, Guelph, Rev. Al. J. J. Vanden Pol, Drayton, Rev. A. H. Venema, St. Catharines, Mr. C. Tigchelaar, Fruitland, Mr. Kramer, Jarvis, Mr. Jaarsma, Greensville, Mr. P. Ipema, Niagara Falls, Mr. J. Schiltstra, Wellandport, Mr. Prinsen, Burlington, Mr. Alkema, Brantford en Rev. J. Ehlers, Hannon.

Dit voorlopig bestuur kreeg de opdracht, zo spoedig mogelijk een algemene vergadering samen te roepen, de uitnodiging daartoe zo ruim mogelijk te doen uitgaan en dan met meer definitieve voorstellen te komen.

C.L.A. en de steen des aanstoots

Het heeft ons verheugd, dat zo velen gehoor hebben gegeven aan de uitnodiging van de redactie deel te nemen aan de discussie over de ontwikkeling in de C.L.A. Vooral omdat de ingezonden brieven getuigen van een verblijdend enthousiasme voor de zaak van de Christelijke Vakbeweging in Canada.

Daarnaast hebben wij echter tot ons leedwezen moeten constateren, dat de in onze bijdrage van 7 Maart j.l. uitgesproken vrees betreffende de "nieuwe koers" van de C.L.A. niet ongegrond bleek te zijn. Sindsdien is duidelijk geworden, dat vooraanstaande figuren in de Christian Labour Organization inderdaad voornemens zijn de C.L.A. van haar Schriftuurlijke basis te beroven. Dat zij dit "noodgedwongen" en met tegenzin doen maakt in de practijk geen verschil.

Alhoewel reeds velen hun mening over deze kwestie naar voren hebben gebracht, zouden wij alsnog enige aandacht willen schenken aan bepaalde naar aanleiding van onze bijdrage gemaakte opmerkingen.

Volgens sommigen heeft de Labour Relations Board de aanvrage om certification niet afgewezen" omdat zij bang zou zijn dat de C.L.A. haar Christelijke beginselen zal uitdragen, maar omdat zij heeft aangevoeld, dat er nog een mogelijkheid bestaat, dat de C.L.A. "een stuk dogma" wordt, dat het alleen een nauwe kring van Christelijke arbeiders zou kunnen worden."

We zijn bevreesd, dat deze voorstelling van zaken enigszins onvolledig genoemd moet worden. De Labour Relations Board is niet alleen *bevreesd*, dat de C.L.A. "een stuk dogma" zal worden, volgens haar *is* de Constitutie alreeds een stuk dogma, dat volkomen vreemd is aan het neutraliteitsbeginsel van de moderne vakbeweging en in de practijk van de labour organization een discriminerende werking heeft.

Deze opvatting blijkt duidelijk uit de verklaring van de Board tijdens de behandeling van de Bosch en Keuning Case in 1954. Toen werd namelijk gezegd, dat "the basis, aims, principles and objectives to which the applicant for membership in the Association must pledge support serve to impose restrictions on eligibility for membership in that prospective members are called upon to accept Christian doctrine as a condition of membership."

Wie hierover goed nadenkt zal tot de conclusie moeten komen, dat de C.L.A. om aanvaardbaar te zijn voor de Labour Relations Board twee wegen kon bewandelen.

In de eerste plaats was er de mogelijkheid de eis tot instemming met de Christelijk sociale beginselen te laten vervallen. Terwijl daarnaast, in geval zelfs deze maatregel niet voldoende bleek te zijn, er nog de mogelijkheid bestond de Constitutie zodanig te veranderen, dat een deel van de steen der aanstoots zou worden weggenomen.

*

De Labour Relations Board heeft nog iets anders gezegd met betrekking tot de Constitutie, namelijk dat "the *manner* in which the basis, aims, principles and objectives of the C.L.A.C. would be applied, in practice serve to impose restrictions".

Met dit verwijt heeft de Fourth National Convention zich bezig gehouden. Algemeen werd aangevoeld, dat er inderdaad 'n gevaar bestaat, dat de taak van Kerk en Vakbeweging nog te veel wordt verward. Daarom verklaarde de Convention dat "since the application of the Christian principles in the sphere of labour is incumbent upon all workers, regardless of their Church affiliation or adherence to any particular theological expression of faith, the C.L.A.C. welcomes in its ranks all workers *who express agreement with such principles*".

Deze verklaring tast het grondbeginsel van de C.L.A. niet aan, doch legt er alleen de nadruk op, dat de C.L.A. zich niet mag laten inkapselen in een dogmatisch systeem. De Convention handhaafde evenwel de eis tot instemming met de Christelijk sociale beginselen. Zij weigerde dus van de hierboven genoemde mogelijkheden om aan het verwijt van discriminatie te ontkomen gebruik te maken.

Als de zaken er evenwel zo voor stonden, zal men toch moeten erkennen, dat de verklaring van de C.L.A.-vertegenwoordiger tijdens de behandeling van het verzoek om certification door de Concrete Block and Brick Workers Association (Local 33) tegen de door de Convention aangegeven richtlijn ingaat. Als daarin wordt gezegd, dat ook een Mohammedaan lid kan worden van de C.L.A. wordt immers in feite gebruik gemaakt van de mogelijkheid de noodzaak tot instemming met de Christelijk sociale beginselen te laten vervallen.

Men kan toch moeilijk aannemen, dat een Mohammedaan, of om dichter bij huis te blijven, een Humanist, de Christelijk sociale beginselen zal onderschrijven zonder eerst het verkeerde van eigen beginsel te hebben ingezien. Dit zou alleen kunnen geschieden, wanneer men hem ten aanzien van de beginselen van de C.L.A. volkomen vrij laat.

Zelfs de Labour Relations Board ziet deze tegenstrijdigheid als zij zich afvraagt "as to which statement represents the true view of the C.L.A."

*

Toen bleek, dat de Labour Relations Board, ondanks het laten vallen van de voorwaarde tot lidmaatschap, nog steeds ernstige bezwaren tegen de "basis, aims, principles and objectives" van de C.L.A. had, bleef er nog een andere mogelijkheid open: verander de constitutie en neem daaruit de steen des aanstoots weg. Op dit moment meenden wij een waarschuwing te moeten laten horen en schreven wij het artikel "C.L.A. aan de vooravond van principiele beslissing."

Omdat het voorstel betreffende het schrappen van Artikel II van de Constitutie genoegzaam bekend is, behoeven wij hierover niet meer uit te wijden. Wij stemmen echter volkomen in met de heer Westerhuis, wanneer die verklaart, dat wij als Christelijke organisatie alleen iets kunnen betekenen, wanneer wij de Bijbel als richtsnoer nemen.

Door dit na te laten geraken wij op het spoor van een Humanistisch Christendom, dat wel spreekt van naastenliefde en menselijke waardigheid, doch deze begrippen heeft beroofd van hun wezenlijke inhoud door ze los te maken van de Bron des levens. De vraag wat wij van de Christus denken is de inzet gevorden van onze strijd op alle levensterreinen.

Men heeft getracht onze bezwaren te weerleggen met het verwijt van dogmatisch geredeneer. Toen wij dit lazen herinnerden wij ons, dat enkele jaren geleden een vooraanstaand C.L.A.-man ons van Barthiaanse ideeën verdacht, omdat wij er de nadruk op legden, dat een Christelijke organisatie er naar moet streven haar naam waardig te zijn.

Nog steeds geloven wij niet, dat het enig nut heeft elkaar etiketten op het voorhoofd te plakken. Waar het om gaat zijn de nuchtere feiten. En als iemand overtuigend kan aantonen, dat wij ons schuldig maken aan "dogmatisch geredeneer" zullen wij openlijk onze verontschuldiging aanbieden voor het stichten van verwarring.

Ook wij zijn doodsbenauwd voor de overheersing van "een stuk dogma" en ook wij hopen, dat de C.L.A. tot een zegen voor de Canadese gemeenschap zal worden gesteld.

Maar daarnaast geloven wij, dat de C.L.A. tegenover het beginsel van het Liberalisme, dat de neutrale levenshouding tot ideaal heeft gesteld en daarom de Christelijke antithese als discriminerend verwerpt, een duidelijk *neen* zal moeten laten horen. Alleen daarom meenden wij te kunnen zeggen, dat op de vraag naar de mogelijkheid van practische arbeid op principieel terrein een antwoord zal worden gegeven.

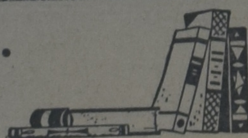
Ondanks alle verschillen zijn wij het er toch over eens, dat wij in de C.L.A. de Christus willen dienen, opdat ook op het sociale terrein Zijn kracht in onze zwakheid wordt volbracht.

Wij hebben deze discussie niet uitgelokt om de arbeid van de C.L.A. in de weg te treden, doch alleen om een gezonde wisselwerking tussen principiele bezinning en practische arbeid te bevorderen. Intussen zijn wij versterkt in onze overtuiging dat deze discussie wordt beheerst en bepaald door de vraag wat men onder Christelijk sociale beginselen verstaat.

Dave Valstar.

Verdien een boek . . .

Geef een boek als geschenk

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die dit blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk, nu ons blad steeds actueler en aantrekkelijker gaat worden.

Voor elke abonne, die U op die manier aanbrengt, kunt U uit onderstaande lijst een boek als premie kiezen. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt. Maak gebruik van het gemakkelijke formulier op de achterpagina van dit blad.

Onze lijst van Premieboeken

voor het aanbrengen van één nieuwe abonné voor "Calvinist-Contact"

S. P. Akkerman,	Zand en Klei
M. Apperloo,	Markus Ketsebol
M. Apperloo,	De laatste tocht
Arie, e.a.	Het Gebeurde In Canada
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
J. Van Doorne,	Het kind Hans
Jo Van Dorp-Ypma,	De vrijgezelle ouderling
Jo Van Dorp-Ypma,	Domine in Laodicea
Jo Van Dorp—Ypma,	Miet van Dijk
Jo Van Dorp—Ypma,	De Ganzenburcht
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
Arjen Miedema,	Het ooievaarsgericht
R. Van Reest,	Het loon der genade
De dagen onzer jaren,	met roman van Rudolf van Reest: In dit uur
A. Romijn,	De laatste Ansman
Rie van Rossum,	Koosje Mansvelt
P. Terpstra,	De kleine Residentie
J. Visser—Roosendaal,	In 't laatste kwartier

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Rev. J. C. Verbrugge te Chatham komt voor op het drietal te Chino, California.

Rev. R. Wildschut te Springdale komt voor op het drietal te Reeman, Mich.

Beroepen te Terrace, B.C. Rev. W. Van der Kieft te Prairie City, Iowa.

Te Manhattan, Mont. Rev. J. C. Verbrugge te Chatham.

Beroepen te Georgetown, Ont. Rev. R. Groeneboer te Acton, Ont.

Beroepen te Forest, Ont. Ds. J. Kuiper te Zevenhuizen, Ndl.

Aangenomen naar Ladner, B.C. Rev. C. W. Tuininga te Williamsburg, Ont.

Aangenomen naar Brantford, Ont. Rev. D. J. Scholten van Lethbridge, Alberta.

Bedankt voor Aylmer, Ont. Rev. R. Groeneboer te Acton, Ont.

Bedankt voor Kitchener, Ont. Rev. N. Vogelzang te Salt Lake City.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Aldergrove Ds. M. Vlietstra te Eemdijk, Ndl.

CANADIAN REFORMED CHURCHES

AFSCHEIDING TE HAMILTON

Blijkens een "open brief" in het "Canadian Reformed Magazine" aan "de broeders en zusters te Hamilton, die op de Mountain ter kerke gaan", heeft de aldus aangeduide groep zich thans definitief afgescheiden van de Canadian Reformed Churches.

Zoals bekend bestond reeds geruime tijd een ernstig verschil in de Canadian Reformed Church te Hamilton. Een deel van de gemeente heeft zich met de meerderheid van de kerkeraad verzet tegen de predikant, Ds. W. Loopstra en de minderheid van de kerkeraad, welke door de classis en thans ook door de synode in het gelijk gesteld zijn. Na dit synodebesluit heeft de in het ongelijk gestelde groep zich nu officieel en schriftelijk "vrijgemaakt".

Dit geschiedde in een door de kerkraad van deze groep ondertekend en gepubliceerd stuk, waaruit verschillende passages in het Canadian Reformed Magazine werden aangehaald en beantwoord.

Afgaande op deze citaten merken wij op, dat de groep de consequentie trekt uit het Synode besluit, dat zij geen deel meer uitmaken van gemeenschap der Canadian Reformed Churches, erkennende dat... verstarde inzichten, (te weten: "extreme onschriftuurlijke gedachten welke er zijn in de Vrijgemaakte Kerken (zoals de gedachte dat men niet kan samenwerken, b.v. op schoolgebied, met niet-vrijgemaakten, voorts dat de gemeenschap der Kerk en daarmee de eenheid van Gods Volk, zich niet uitstrekt buiten de Kerken der Vrijmaking), steeds meer en meer gaan worden tot een officieel kerkelijk schibboleth onder Vrijgemaakte Gereformeerden".

Het "afscheids-stuk" besluit dan met de woorden: "Wij verklaren samen te willen leven met allen die Jezus Christus, Gods Zoon, liefhebben als hun Heer en Heiland, naar de Schrift en naar de Belijdenisgeschriften, daarop gefundeerd, en met hen in beginsel de eeuwige vreugde te willen delen. God de Vader, Die getrouw en waarachtig is opene ons verder de wegen daartoe."

De "open brief" in het Canadian Reformed Magazine roept deze groep op tot bezinning om de eenheid der kerken te bewaren.

RECTIFICATIE

In de ROXATONE advertentie op pag. 7 werd per abuis afgedrukt 25 % korting. Dit moet zijn, zoals uit de tekst van de advertentie blijkt,

25 CENT korting.

LADNER Christian School will be in need of a

TEACHER-PRINCIPAL

for the higher grades for the coming schoolyear. Please send applications to Mr. H. Bosma, 56th St., R.R. 2, Ladner, B.C.

The Christian School Board of Wyoming requires a

TEACHER

for the grades 1—4, to begin Sept. '58. Secr. Mrs. J. Quartel, Box 68, Wyoming, Ont.

The AYLMER Christian School is in need of a

TEACHER

for grades 1—4, to begin Sept. '58. Apply to Floor Saarloos, secr., R.R. 1, Port Burwell, Ont.

With gratitude to God Mr. & Mrs. Sidney DeSchiffart and Garry announce the arrival of their twin sons and brothers on May the 17th, 1958.

CHARLES WILLIAM/
CLARENCE RICHARD

24 Schofield Ave., Brockville, Ont.

Gode dankbaar hopen wij D.V. 7 Juni a.s. met onze kinderen de dag te gedenken waarop wij 12½ jaar geleden door de band des huwelijks werden verbonden.

G. BROUWER
I. BROUWER—BAAS

455 West 5th Street,
Hamilton, Ont.
Receptie 8 P.M. Canadian Reformed Church Mohawk Rd., corner West 5th Street.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements . $ 2.50
Engagement-announcements . . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00
For every word more 5 ¢
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

De Here verblijdde ons met de geboorte van een welgeschapen dochter, die wij

CONNIE GRACE

noemden.

Mr. & Mrs. A. Van Namen.
263 Steeles Ave. (E.), R.R. 1.
Thornhill, Ont.
May 17, 1958.

With joyful gratitude to our God, we announce the birth of our daughter and sister

HENRIETTA CAROLINE

Mr. and Mrs. F. J. Reinders.
Michael.

May 18th, 1958.
Morrisburg, Ont.
P.O. Box 15.

With thanks to our Lord (Psalm 150) do we commemorate on June 8th 1958 that our beloved Parents and Grandparents

Mr. and Mrs. L. H. DE JONG,

Tzummarum, Fr. (The Netherlands), have been married for **forty years.**

That the Lord may preserve and bless them, is the wish of their children and grandchildren.

Smithville, Ont.:
Harry and Edith De Jong.
Tessie.
Louis.
Dick.
Janie and Frank.

Burlington, Ont.:
Anne and Jane Post.
Rita.
George.
John and Frank.

Gouda (Holland):
Jetske De Jong and Fiancee.

Aldershot:
Albert and Joan De Jong.
Louis.
Hershel.
John and Raymond.

Hollandale, U.S.A.:
Edward and Sady De Jong.
Calvin.
Jessy and Sandra.

HAMILTON CHRISTIAN SCHOOL
Due to expansion the Hamilton Chr. School will be in need of

A PRINCIPAL
AND
TEACHERS

for the schoolyear 1958. Please send applications to Mr. H. Koenen, 120 Homewood Ave., Hamilton, Ont., Canada.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders

PIETER FEENSTRA
en
PIETJE FEENSTRA—TERPSTRA

op 2 Juni 1958 hun **35-jarige echtvereniging** te gedenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun kinderen en kleinkinderen.

Jake - Jans.
Ate - Jeltje.
Henry - Marie.
Hans
Akke - Gabe.
Bouwe.

77 Bay St., Woodstock, Ont.

Na een zwaar doch geduldig gedragen lijden is onze innig geliefde Vrouw, Moeder en Dochter

ANTJE VAN DER VEEN

in de leeftijd van 44 jaar, op Hemelvaartsdag naar Jezus gegaan.

Haar blijmoedig getuigen van haar geloof in Christus is ons tot grote troost.

L. J. Veerman.
Adrian.
Shirley.
Heine.
Linda.
H. Van der Veen.

Cornwall, May 15, 1958.
Toll Gate Road.

In volle overgave aan haar Heer en Heiland, ging op Hemelvaartsdag van ons heen onze geliefde Zuster en Schoonzuster

ANNA VEERMAN—
VAN DER VEEN,

geliefde echtgenote van L. Veerman, in de leeftijd van 44 jaar.

Haar vast getuigenis is ons tot rijke troost.

T. H. Van der Veen.
A. Van der Veen—Hoekstra.
en kinderen.
W. Bruining.
A. Bruining—Van der Veen.
en kinderen.

Finch, 15 Mei 1958.

Na een zwaar en smartelijk lijden nam de Heere tot Zich in Zijne eeuwige Heerlijkheid onze innig geliefde Schoonzuster en Tante

ANTJE VEERMAN,
geb. v. d. Veen.

Zij was in de krachtvolle leeftijd van 44 jaar.

Zij is verlost, God heeft haar wel gedaan.

Moge de Heere Zijne rijke vertroosting schenken aan haar bedroefde man en kinderen.

De diepbedroefde familie,
J. de Vries.
H. de Vries—Veerman
en kinderen.

15 Mei 1958.
245 Ninth St. E.
Cornwall, Ont.

SPRINGDALE Christian School is in need of a

TEACHER

for grades 3, 4 and 5. Not more than 30 pupils. Please apply to sec.'y G. J. Rhebergen, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

---

96 Acre Mixed Farm

Goed 8 kamer huis. Kelder, badkamer, 4 slaapkamers. Grote barn. Kleigrond. Een beetje verwaarloosd. Ligt aan Highway 3. Vraagprijs $ 12,000.00 Down $ 3000,00.

$ 1500 down. **17 Acre Tuingrond.** 6 kamer huis. Garage, barn. Dicht bij Dunnville, Ont. Vraagprijs $ 7,900.00. Deze 2 farms moeten verkocht worden, wegens ziekte en ouderdom.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted: Responsible
OPERATOR FOR SMALL MODERN DAIRY FARM
single or married. Good salary and cash milk bonus. Close to Toronto. Write to No. 1104, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

TRUCK DRIVER WANTED
for wholesale fruit. Part-time fruit farm work. A. Koornneef, R.R. 2, Grimsby, Ont. Phone WH 5-4229.

HOLLANDSE KRAAMVERZORGSTER
(gedipl.) biedt zich aan als hulp of iets dergelijks, rond Guelph-Brampton en omgeving. Postbox 82, Ballinafad (Ont.).

Te huur gevraagd:
HUIS
of gedeelte van een huis in Hamilton of omgeving. Voor inlichtingen phone JA 7-6244, Hamilton.

MOLEN TE KOOP
Gries, veevoer en zaag-molen, diesel motor, $ 14,000. Gevestigde zaak, zeer goede omzet, in groeiend boerendistrict, 16 miles van Calvin Chr. Ref. Church, Ottawa. William Cox, Richmond, Ontario.

Door ziekte te koop: Oude bekende
HOLLANDSE EN BELGISCHE WINKEL
voor 23 jaar; gelegen in de tabaksstreek in Aylmer, temidden van duizenden Belgische en Hollandse boeren. Voor inlichtingen schrijf: Foodland Mkt., Aylmer, Ont.

BAKKERIJ TE KOOP GEVRAAGD
met woonhuis. Liefst in town of city met Christian Ref. Church. Kan financieren een goed downpayment. Aanbiedingen onder no. 1105 % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop:

Garage Business

"tourist home", cabin, apartment, groot huis met 13 kamers, 2 bathrooms, gelegen aan highway en river, 5 acres land. 3 car garage en hoist. Naast kerk en Chr. school. Prijs $ 45.000, down $ 20.000. Voor informaties: Harry Van Tuyl, Wellandport, Ont., Tel. 55 R 6.

Dames ... Attentie ...

Abonneert U op:
Modeblad Marion voor **$ 1.30** p. jr. Maandblad voor Handwerken voor **$ 2.10** per jaar. Knutselblad Na Vijven voor **$ 1.40** per jaar. ....

Zend even het abonnementsgeld met Uw adres en U bent abonnee. (Cheques 15 ¢ extra).

ESKA — POSTBOX 214 — STATION D - HAMILTON, Ont.

---

107 ACRES OF GOOD FARM LAND, only 4 miles from Welland. Lovely home, containing bath and basement, large barns in good condition. There also is a very nice 4 room cottage included, plus all the implements including tractor. Asking only $ 16,000 and a down payment of $ 5,000.

200 ACRE DAIRY FARM, located on No. 3 Highway, at 15 miles from Dunnville. Beautiful barns with 40 head of cattle, and a large bunk tank cooler. Complete with implements and crops $ 35,000, and $ 10,000 down.

Zoekt U een farm? Wij kunnen U van dienst zijn met geldzaken en alles redelijk financieren.

MARTIN DEVOS - Real Estate
DUNNVILLE, ONT. Phone 671, Res. 552
Salesmen: THIJS REITSMA, Cayuga, Phone 619 R 5.
JOHN McCOMBS, Dunnville, 27 R 28.

Dairy Farms

100 ACRES prima land, goed huis, stal moet worden gerepareerd, 6 koeien, 2 paarden; enige machinerieën voor paarden. Prijs: $ 12.500,—. Down payment $ 3.000,—. Hypotheek betaalbaar met $ 72,— per maand. Deze farm heeft geen melkcontract.

73 ACRES land, 19 acres fall wheat, 11 acres oats, 10 acres corn, 1 acre grapes, 2 acres vruchtbomen. Rest pasture. 8 room huis en grote barn. 8 koeien, 2 bulls, 125 kippen. Alle benodigde machines. Prijs $ 20.000,—; $ 10.000,— down.

90 ACRES, stenen huis in schitterende staat. 13 beefcattle; alle machines en truck. $ 21.000,—; $ 5.000,— down. 2 mijl van Chr. Ref. Church.

137 ACRES, 9 room huis, 2 barns en diverse bijgebouwen; 3 koeien, 2 paarden, 30 kippen. $ 21.000,—; $ 5.000,— down. Zeer lage betalingen op de hypotheek.

100 ACRES, waarvan 15 acres wheat, 10 acres oats, 30 acres bos, rest pasture. 8 room huis met badkamer en full basement. Barn en concrete silo; veel andere goede bijgebouwen en implements. $ 21.000,— met $ 5.000,— down.

190 ACRES, groot stenen huis (oud). Nieuwe barn. Op de farm bevindt zich een houtzagerij, welke goede bijverdienste levert. Farm geheel langs de Highway gelegen, 2 Mijl van Welland. Geen vee, geen melkcontract. Eigenaar 86 jaar, moet verkopen. $ 23.000,—, $ 8.000,— down of bod.

63 ACRES, (zanderige grond, uitstekend geschikt voor tuingrond), 8 kamer huis met city conveniences. 2 barns en diverse bijgebouwen. Alle benodigde machinerieën. $ 25.000,—, $ 5.000,— down. Betalingen: f 125,— per maand.

80 ACRES, solid brick 10 room huis, 12 koeien (Holstein). Gloednieuwe barn en melkhuis. Zeer goed onderhouden farm. Eigenaar is te oud, moet verkopen. $ 27.000,—, $ 8.000,— down. Melkcheque $ 300,— per maand (kan gemakkelijk worden opgevoerd). Betaling aan de hypotheek slechts $ 125,— per maand.

120 ACRES, 2 barns, groot huis, wat geschikt is voor 2 families en thans 's zomers wordt verhuurd aan Am. touristen. Alle machinerieën in goede staat, 13 koeien, plaats voor 16 melkkoeien en 15 stuks jong vee. Prijs $ 30.000,—, $ 10.000,— down. Melkcheque thans $ 250,— per maand.

125 ACRES, volop graan, hooi en grasland. 7 kamer huis. Barn 70 x 40, 21 stalls, water under pressure in barn en huis. 20 stuks vee. Alle benodigde machinerieën. Melkcheque $ 375.— per maand. $ 32.000,— met $ 10.000,— down. $ 150,— per maand betaling aan de hypotheek.

105 ACRES plus 50 acres in huur; twee huizen, drie barns, concrete silo, alle benodigde machinerieën plus combine, alles zo goed als nieuw. Melkcheque heden $ 700,— per maand. Prijs $ 52.500,—. $ 9.000,— down. $ 300,— per maand op de hypotheek te betalen. Een pracht farm.

200 ACRES, 2 huizen, 2 barns, silo, 30 koeien, dubbel stel machines. $ 60.000,—. $ 20.000,— down. Betalingen aan de hypotheek slechts $ 200,— per maand, rente en aflossing inbegrepen. Melkcheque $ 600,— per maand.

240 ACRES, zeer goed land, 20 acres bos, 20 acres wheat, 40 acres oats, 10 acres corn, 4 acres grapes, 2 acres vruchtbomen, rest hooi- en grasland. Main barn 50 x 70, tweede barn 30 x 40, veel bijgebouwen. Zeer mooi huis. Dit is een zg. "homestead", die altijd in dezelfde familie is geweest. De eigenaar is echter te oud en heeft geen opvolger. Moet verkopen. 48 stuks Holstein vee, 4 paarden en 4 varkens. Melkcontract momenteel $ 600,—. Kan echter gemakkelijk worden opgevoerd tot $ 1.000,— per maand. Prijs $ 62.000,—. Downpayment $ 15.000,—.

INDIEN U NIET OVER VOLDOENDE DOWN PAYMENT BESCHIKT, AARZELT NIET ONS TE RAADPLEGEN. WIJ HELPEN U FINANCIEREN.

KRAAIJ AND SCHRIEL - REALTORS
29½ KING STREET ST. CATHARINES TEL. MU 2-9545
Woonhuis K. Kraaij: 2 Juliana Crescent. Tel. WEbster 4-1813
Woonhuis J. Schriel: 514 Ontario Street. Tel. WEbster 4-1563
Salesman: JAN DZUGAN. Tel. RE 2-1536, Welland, Ont.

CLIFF B. BROWN

REALTOR 32 HIGH STREET BARRIE (ONT.)
Phone P.A. 8-2678

Wij bieden U aan in sterk vooruitgaande plaats BARRIE, met mooie omgeving en veel werk, **prachthuizen** van alle gemakken voorzien in variërende prijzen met minimum downpayment van $ 1200.

Farms in allerlei grootte en kwaliteit van grond rondom Barrie, prijzen van $ 7000.— tot $ 30.000.
Onder anderen **een Farm** met groot front aan Hoofdweg met barn en slecht huis, 100 acres. vr.pr. $ 5500.—.

Zeldzaam mooie Farm, 220 acres, groot stenen huis, geheel geschikt voor twee gezinnen, bijzonder brede en lange barn met moderne stalling plus flinke bijgebouwen, prijs slechts $ 22.000, om bijzondere redenen.

100 acres land, meerendeel 60% goed bos, met goede bewerking is de grond geschikt voor tuinbouw, op ½ mijl afstand van Hoofdweg en 6 mijl van Barrie, vr.pr. $ 4000, betaling in overleg.

Service Station met restaurant en keurig huis aan drukke weg. Zondags gesloten. Wegens sterfgeval ineens te koop voor $ 17.500, weinig contanten nodig.

Schrijf of bel onze Hollandse Salesman
PETER SCHOTANUUS
205 Bradford Street BARRIE Phone P.A. 8-9637

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....